77STE JAARGANG No. 10317 MAANDAG 1 FEBRUARI 1960

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, tel. 23138 ● Telefoon, Redac. . 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399

Trekken oproerlingen in Algiers zich terug?

Uit Algiers wordt omtrent de situatie van het ogenblik het volgende gemeld.

Zondagavond heeft generaal Crepin meegedeeld, dat de water- en stroomvoorziening van de oproerlingen zou worden afgesneden. Om het kamp van de oproerlingen te isoleren werden de parachutisten van generaal Massu - wiens afzetting de directe aanleiding tot de opstand vormde - die tot dusver bij de barricades waren opgesteld, geleidelijk uit Algiers teruggetrokken en vervangen door militairen, die tot dusver deelnamen aan acties in de bergen tegen de Algerijnse verzetsbeweging. Voor het eerst werd zondag geweld gebruikt, toen naar schatting 2.000 jongeren trachtten het cordon om de barricades te doorbreken. Enige jongelui wisten zich toch bij de oproerlingen te voegen, maar er werd niet geschoten. Tegen het vallen van de avond trokken de demonstranten zich terug.

Intussen is generaal Jean Gracieux, die de afgelopen week de operaties in Algiers leidde, door zijn plaatsvervangers, generaal Kleber Toulouse, opgevolgd. Generaal Gracieux, die te welwillend tegen over de extremisten zou staan, is overgeplaatst naar zijn vorig commando in oost-Algerije.

Generaal Crepin heeft bevel gegeven, dat al het overheidspersoneel het werk hervat en de scholen en de winkels hun deuren weer openen. Hij zegde de steun van het leger toe bij de bescherming van de winkeliers tegen eventuele overlast van de oproerlingen, die herhaaldelijk op voortzetting van de staking aandrongen. Zondagavond waren enige restaurants weer geopend en ook reden er weer taxi's, hetgeen beschouwd

(Vervolg naar pag. 3)

Spreek ik met de Amigoe?

Dat A.N.P. toch! Kwam zondagmiddag met zogenaamd kers-vers nieuws uit de rede van de minister-president voor de radio. Stond zaterdag al lang en breed in de Amigoe!! Wat zijn we weer bij!!!

o—o—o

De sportvereniging E.N.J. organiseert as. vrijdag tafeltenniswedstrijden, die tegelijk met eventuele gestorte bedragen ten goede zullen komen aan de slachtoffers van de waterramp in Amsterdam-noord. Er is een commissie, die belast is met toezicht van de opbrengst van de tafeltennis-wedstrijden.

o—o—o

Uit Aruba ontvingen wij een bedrag van ƒ 10,— van een abonnee, ten bate van de slachtoffers van de watersnood in Amsterdam.

o—o—o

Morgen komt onze Louis „Satchmo" Armstrong in Cinelandia. Hij geeft twee uitvoeringen, om zeven en negen uur, in gezelschap van zijn beroemde solisten. Morgenochtend zijn er vanaf 09.00 uur reeds kaarten verkrijgbaar aan de kassa van Cinelandia.

o—o—o

„Is het waar, dat dr Da Costa Gomez weg gaat?"

Jazeker, „doktoor" gaat met verlof, heerlijk vakantie houden, daarbij gaat hij verder aan het boek, dat hij bezig is te schrijven.

o—o—o

We hebben een bar culturele week. Kijkt u maar, als alles goed gaat, zijn we precies één avond thuis.

Morgen, dus dinsdag twee februari, platenconcert in de Shell Golf Club door de Muziekvereniging Emmastad; woensdag is er filmliga, eveneens woensdag herhaling van „Laiza" in theater Roxy; donderdag komt „Laiza" voor de jeugd; vrijdag mag u uitrusten en vroeg naar bed, en zaterdag treedt in sociëteit Asiento het Hongaars orkest Magyari op, onder leiding van de heer Hans Reipkema.

o—o—o

Donderdag de elfde, krijgen we iets heel aparts; daarom vermelden we het ook los van de agenda van het Cultureel Centrum Curaçao. Donderdag treedt namelijk het beroemde Mexicaanse jongenskoor op. Nadere bijzonderheden leest u nog in de krant.

o—o—o

Vandaag feesten er drie mensen bij de Shell Curaçao, de heren R. E. Corasol, Th. J. Martis en H. J. Monk. Alle drie werken zij er precies vijf en twintig jaar.

o—o—o

Hier komt nog een aanvulling over de uitslag van de Statuut-opstelwedstrijd. De naam van de winnende leerling van de Commandeur Generaal de Veerschool te Aruba J. van Zijl, hoort er ook nog bij.

o—o—o

Dit zijn de drie zusters, die gisteren hun zilveren professiefeest vierden. Het zijn (van links naar rechts): zuster Alexina, zuster Salvia en zuster Rogeria. Er was een zeer druk bezochte receptie. Honderden gasten, waaronder doktoren, hoofden van diensten, oud-patiënten, enz., kwamen de zusters feliciteren. Verdere feestelijkheden werden „binnenshuis" gevierd.

(Vervolg op pagina 7.)

Opstand ten einde

De opstand van de ultra's in Algiers is definitief ten einde. De oproerlingen hebben hun stellingen verlaten en zijn met in totaal 27 grote vrachtauto's weggevoerd naar het depot van het eerste regiment parachutisten van het vreemdelingen legioen te Zeralda, 25 kilometer van Algiers.

Toeschouwers die de uittocht der oproerlingen hebben gadegeslagen is het opgevallen dat zij de opstandelingen leider Ortiz niet hebben gezien. Men vraagt zich af of hij misschien de vlucht heeft genomen.

bij de stellingen rond het univerders hartelijk toegejuicht toen hij zich overgaf aan de commanderend kolonel der parachutisten, Bij de stellingen rond het universiteitsgebouw. Inmiddels hebben parachutisten de stellingen van de opstandelingen bezet.

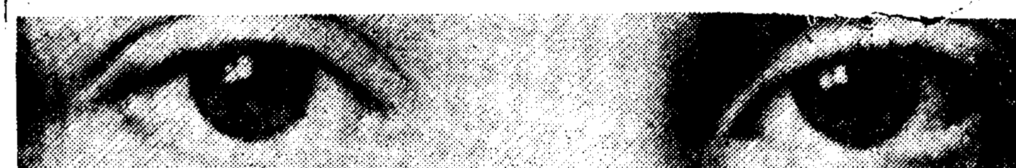
In feite begon de overgave van de oproerlingen al rond negen uur vanmorgen toen de eersten van achter de barricaden wegtrokken. De oproerlingen hebben hun wapens achter gelaten.

De toestand in Algiers is evenwel nog gespannen, dankzij het optreden van jeugdige personen, die nog moeilijkheden verwekken en aandringen op het hervatten van de staking, die in feite ook nog voortduurt.

Rond de opstandelingen in de universiteitswijk hadden de Franse parachutisten een sterk cordon getrokken en hielden zij nauwlettend toezicht op het verkeer en het publiek om zodoende een grotere opstand onmiddellijk in de kiem te kunnen smoren. Intussen hebben de jongste berichten het beeld van deze foto achterhaald.

De oproerlingen zijn vertrokken.

Rede van De Gaulle gunstig ontvangen

De eerste Franse perscommentaren op de rede van De Gaulle waren betrekkelijk optimistisch, met de hoop, dat de rebellie zonder verder bloedvergieten zou eindigen.

De conservatieve „Figaro" verklaarde: „Niets is verloren. De hand die onze vlag hoog houdt is nooit vaster geweest dan nu. Het is onmogelijk, dat het ganse leger zich niet rondom zijn leider zal scharen."

De rechtse „Aurore" schreef: „Het kan niet missen, dat deze grote en aangrijpende rede (van De Gaulle) door het leger wordt verstaan."

Radio-Marokko sloeg zaterdagochtend een tegengestelde toon aan. „De Gaulle heeft het diktaat van de opstandigen aanvaard", aldus de Marokkaanse commentaar.

De „London Times" noemde met een moedige rede, die van wijsheid getuigde. Als Frankrijk zich na deze rede verenigt, zal dit niet komen doordat de president nieuwe argumenten of nieuwe voorstellen gebruikte, doch omdat hij aandrong op vaderlandsliefde en gezond verstand. Er bestaat nu alle hoop, aldus de „Times", dat het leger zal beseffen, dat er geen alternatief is voor De Gaulle en dat men met De Gaulle ook zijn politiek moet aanvaarden.

Nu mijnramp in Joebari, Japan

Tengevolge van een mijngasontploffing zou gisteren in de steenkoolmijn in Joebari op het noordelijkste eiland van Japan, Hokaido, 73 arbeiders van de buitenwereld afgesneden. Acht van hen, die lichte verwondingen hadden opgelopen, konden in veiligheid worden gebracht. Er bestaat weinig hoop, dat de overige mijnwerkers, die zich op een diepte van 300 meter bevinden, zullen kunnen worden gered, te meer daar er in de mijn een brand woedt.

Nog een telegram

De liberale partij Curaçao heeft Minister-President de Quay in Den Haag het volgende telegram gezonden:

„Liberale Partij Curaçao" beschouwt proclamatie Jonkheer dictatuur. Verkrachting van staatsregeling eilandenregeling. Verzoekt uitschrijving verkiezing eilandgebied Curaçao ter voorkoming binnenlandse moeilijkheden."

Het telegram was getekend door secretaris Bronswinkel.

Afschrift van het telegram is gezonden naar de Regering der Nederlandse Antillen en naar de United Nations in New York.

Suriname

Proces tegen Creutzberg?

Naar het dagblad „De West" meldt, heeft de Surinaamse minister-president, mr. S. D. Emanuels het plan om een proces te beginnen tegen de cineast Peter Creutszberg, thans verblijf houdend op de Ned. Antillen. Een en ander zou verband houden met een door Creutzberg te vervaardigen film, welke niet meer door Creutzberg zou worden afgeleverd. Nader wordt vernomen dat hem contractbreuk ten laste zal worden gelegd.

Boycot van het blad „De West"

De raad van ministers van Suriname heeft bekendgemaakt dat de Surinaamse regering zich distancieert van het in Paramaribo verschijnende dagblad „De West". Dit zal o.m. inhouden dat dit blad geen gouvernementsadvertenties zal ontvangen, terwijl alle abonnementen zullen worden opgezegd. Verder zullen geen inlichtingen meer aan de redactie worden verstrekt, terwijl de redactie van dit blad ook geen uitnodigingen meer zal ontvangen voor persconferenties en recepties.

De Surinaamse regering is van oordeel dat „De West" zich gedurende anderhalf jaar heeft beziggehouden met een voor Suriname en zijn bevolking zeer tendentieuze berichtgeving en meningsvorming. Het dagblad heeft zelfs bij bezoeken van buitenlandse missies niet alleen in deze laakbare en voor Suriname schadelijke werkwijze volhard, maar bovendien hieraan nog meer kracht bijgezet, terwijl dit dagblad bovendien bij voortduring heeft gepoogd de Surinaamse regering of haar leden te compromitteren door tendentieuze en onjuiste berichtgeving en commentaar, aldus het communiqué dat door de Surinaamse ministerraad werd uitgegeven. Verder staat in dit communiqué nog vermelld, dat „De West" zeer vaak belangrijke berichten foutief heeft gepubliceerd zonder deze vooraf te hebben geverifieerd of ze te laten rectificeren, en dat het blad zich veroorloofd heeft correcties van officiële zijde zonder bewijs tegen te spreken.

De raad van ministers stelt heel in het bijzonder vast, dat de hoofdredakteur, de heer D. G. A. Findlay, met krenking van het Surinaams nationaal gevoel der gezagstrouwe bevolking bij het ontstaan en vooral na de officiële vaststelling van de Surinaamse vlag zich zodanig heeft gedragen, dat de Surinaamse regering zich genoopt ziet haar gedurende anderhalf jaar volgehouden lankmoedigheid thans te beëindigen, aldus een te Paramaribo door de regerings voorlichtings dienst Suriname uitgegeven communiqué.

BESTUUR VAN EILANDGEBIED

De algemene maatregel van Rijksbestuur

Hieronder laten wij uit het desbetreffend publicatieblad (A 1960, nummer 13) de tekst volgen van de algemene maatregel van Rijksbestuur terzake van het bestuur van het eilandgebied.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR van de Nederlandse Antillen,

Vanwege de Koningin de last ontvangen hebbende tot afkondiging van onderstaande algemene maatregel van Rijksbestuur;

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, enz., enz., enz..

Op de voordracht van Onze Vice-Minister-President, Minister van Verkeer en Waterstaat van 21 januari 1960 no. G.S.5976.

Overwegende

dat op grond van rapporten van de Regering van de Nederlandse Antillen is komen vast te staan dat de verhouding tussen de eilandsraad en het college van gedeputeerden zodanig is, dat zelfs de besluitvorming en de uitvoering van besluiten, nodig voor de gewone gang van zaken, niet langer plaats vindt, zodat een toestand is ontstaan, in de zin van artikel 93 der Staatsregeling van de Nederlandse Antillen;

dat bij artikel 43 eerste lid van het Statuut voor het Koninkrijk de zorg voor de deugdelijkheid van het bestuur aan de landen is opgedragen;

dat de wetgeving van de Nederlandse Antillen aan de Regering van dat land geen middelen biedt om in een geval als hiervoren bedoeld de geëigende maatregelen te treffen;

dat de Regering van de Nederlandse Antillen de Regering van het Koninkrijk het verzoek heeft gedaan om overeenkomstig artikel 93 der Staatsregeling van de Nederlandse Antillen in het bestuur van het eilandgebied Curaçao te voorzien in dier voege dat de bevoegdheden en verplichtingen van het bestuurscollege tijdelijk worden opgedragen aan de gezaghebber van dat eilandgebied;

dat op grond van vorenstaande overwegingen tot toepassing van artikel 93 der Staatsregeling van de Nederlandse Antillen dient te worden overgegaan;

Gelet op artikel 93 der Staatsregeling van de Nederlandse Antillen;

De Raad van State van het Koninkrijk gehoord (advies van 28 januari 1960 no. 1);

Gezien het nader rapport van Onze Vice-Minister-President, Minister van Verkeer en Waterstaat van 29 januari 1960 no. G.S.5010;

De bepalingen van het Statuut voor het Koninkrijk in acht genomen zijnde;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

1. Aan de gezaghebber van het eilandgebied Curaçao behoren met betrekking tot de regeling en het bestuur van de huishouding van het eilandgebied alle bevoegdheden en verplichtingen, welke in de Eilandenregeling Nederlandse Antillen of enige andere wettelijke regeling aan het bestuurscollege zijn opgedragen.

2. Wanneer ter uitvoering van wettelijke regelingen door het bestuurscollege moet worden medegewerkt, geschiedt dit in het eilandgebied Curaçao door de gezaghebber.

3. De besluiten door de gezaghebber op grond van de voorgaande leden in de plaats van het bestuurscollege genomen worden geacht afkomstig te zijn van dat orgaan.

Artikel 2

Er zijn in het eilandgebied Curaçao geen gedeputeerden.

Artikel 3

Het bepaalde in artikel 40 van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen is van overeenkomstige toepassing op de gezaghebber.

Artikel 4

Bij de uitoefening van de aan hem ingevolge artikel 1, eerste en tweede lid toegekende bevoegdheden, gedraagt de gezaghebber van het eilandgebied Curaçao zich stipt naar de bevelen, die de Minister van Algemene Zaken van de Nederlandse Antillen nodig acht hem te geven, onverminderd de bevoegdheden van de eilandsraad van Curaçao.

Artikel 5

Geschillen omtrent de toepassing van deze algemene maatregel van rijksbestuur worden door de Gouverneur beslist.

Artikel 6

1. Zodra het gevaar, dat bij terugkeer tot de normale toestand de regeling en het bestuur van de huishouding van het eilandgebied Curaçao grovelijk verwaarloosd zullen worden, naar Ons oordeel niet langer aanwezig is, kunnen Wij na overleg met de Regering van de Nederlandse Antillen bepalen dat deze algemene maatregel van rijksbestuur vervalt met ingang van de dag volgende op die, waarop gedeputeerden zijn verkozen voor de verdere duur der zittingsperiode van de eilandsraad.

De eilandsraad gaat onverwijld na kennisneming van Ons desbetreffende besluit tot die verkiezing over.

2. Indien het vorige lid geen toepassing heeft gevonden, vervalt deze algemene maatregel van rijksbestuur met ingang van 7 juli 1963.

Artikel 7

Deze algemene maatregel van rijksbestuur treedt in werking met ingang van de datum van die van haar afkondiging in de Nederlandse Antillen.

Onze Vice-Minister-President, Minister van Verkeer en Waterstaat is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het Publicatieblad van de Nederlandse Antillen zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State van het Koninkrijk.

Soestdijk, 30 januari 1960.
JULIANA.

De Vice-Minister-President,
Minister van Verkeer en Waterstaat,
H. A. KORTHALS.

Heeft de opneming daarvan in het Publicatieblad bevolen.

Gegeven te Willemstad, de 30ste januari 1960.
A. B. SPEEKENBRINK.

Uitgegeven de 30ste januari 1960.
De Minister van Algemene Zaken,
E. JONCKHEER.

(Vervolg naar pagina 4.)

Middel en kwaal

De verklaring van de minister-president heeft ons voorshands met méér gemengde gevoelens vervuld dan de proclamatie van de gezaghebber van Curaçao. Kort en goed komt het hierop neer, dat waar gezaghebber Gorsira, uitsluitend met een duidelijke verwijzing naar artikel 93 van de Staatsregeling en artikel 43 van het Statuur, zijn nieuwe situatie als gevolg van een Algemene Maatregel van Rijksbestuur aan het volk bekend maakt, de minister-president het nodig geacht heeft ,een soort „politiek manifestje" uit te geven van naar onze smaak uiterst bedenkelijke aard, vooral indien men acht slaat op de uiterst bedenkelijke omstandigheden, die de aanleiding tot een en ander gevormd hebben.

We zullen de redenen voor onze bedenkelijkheid op dit ogenblik alleen nog maar samenvattend opsommen en in de komende dagen — gezien het staatsrechtelijke en menselijke belang der zaak — daarop uitvoeriger terugkomen.

Wie geeft aan de Landsregering het recht, om juist in eerste instantie, het volk de tekst van de Algemene Maatregel van Rijksbestuur te onthouden? Voorts achten wij het onoirbaar om na niet meer dan een vermelding van het betreffende artikel van de Staatsregeling het verzoek van de Landsregering tot het nemen van een rijksmaatregel te motiveren met de overweging, dat „de wetgeving van de Nederlandse Antillen aan de Regering van ons land geen middelen biedt om in een geval als dit de nodige maatregelen te treffen."

Hetgeen betekent, dat wij menen te mogen stellen, dat de redactie van de desbetreffende maatregel door — althans mede door — de Antilliaanse regering is geïnspireerd geworden.

Begrijpt men hetgeen in het voorgaande geïmpliceerd wordt nog niet voldoende, dan willen we het duidelijkheidshalve wel zeer positief stellen: Onze wetgeving — dus de Staatsregeling en het Statuut — kent aan de Landsregering geen bevoegdheid toe in een geval als dit. Deze Staatsregeling is in gemeen overleg tussen de Antillen en Den Haag tot stand gekomen. **Wanneer de Regering voor het eerst de noodzakelijkheid van de toepassing van een bepaald artikel ziet, dient ze deze te bevorderen (ev. door het verzoek aan de Rijksregering) vanuit de rechtlijnige wil om de Staatsregeling te eerbiedigen en niet vanuit een gevoel van spijt, dat ze zelf niet kan ingrijpen.**

De regering moet goed overwegen,

(Vervolg naar pagina 7.)

Amigoe di Curacao

1910

Onze geachte Collega „El Imparcial" van eergisteren bericht, dat de Curacaosche jongeling ELLIAS J. PENSO het theoretisch geneeskundig examen aan de Universiteit te Amsterdam afgelegd heeft. Van harte wenouders daarmede geluk.

●

Zondagmorgen had de de aangekondigde schietwedstrijd door het "Curacaosche Weerbaarheids-korps" plaats.

De eereprijs, geschonken door den Gouverneur der kolonie werd met 52 punten in 5 schoten gewonnen door den sergeant-majoor Sol L. Maduro N.

●

Volgens een telegram uit New-York aan de Frf. Ztg. zal de United Fruit Company een diens voor passagiers en voor goederen op West-Indië inrichten.

Daar , zooals men weet, de Koninklijke West-Indische Maildienst, te Amsterdam, in het laatst van 1906 met genoemde maatschappij voor een tijd van 10 jaren een contract heeft afgesloten voor den overvoer van bananen van Paramaribo naar New-York, hebben wij bij de directie van de Kon. West-Indische maildienst laten vragen in hoeverre de bovenbedoelde nieuwe dienst van invloed kan zijn op haar relaties met de United Fruit Company. Naar de directie ons mededeelde, heeft het bericht van de Frf. Ztg. geen betrekking op de relaties tussen haar maatschappij en de United Fruit Cy., maar betreft het waarschijnlijk het openen van een eigen lijn naar Santa Martha in Columbia. Tot dusver is deze dienst waargenomen door de Hamburg-Amerikalijn.

●

Gedurende de laatste 8 dagen werden in het fiskalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd:

18 ratten en
231 muizen

Politie

De vroegte wint

Dat haar kostganger niet zo'n rustig persoon was als ze had gehoopt, ervoer zaterdagnacht om half twee een bewoonster van de Apureweg die moest toezien hoe in zeven minuten tijd haar hele boeltje kort en klein werd geslagen. Daarop strekte haar commensaal, die met een enorm stuk in zijn kraag thuis was gekomen, zich op de grond uit en viel in een diepe slaap. Een patrouille van de M.B. heeft de man meegenomen en ter ontnuchtering aan de wacht Brionplein ingesloten.

Ook een bewoner van Selinda werd zondagmorgen in alle vroegte door een behoorlijk tumult gewekt. Toen hy zijn slaperig hoofd uit het raam stak, zag hij hoe zijn huisbaas persoonlijk enige reparaties aan de woning aan het verrichten was. Toen de bewoner opmerkte, dat hij wilde slapen, en op dit moment niets voelde voor al dat getimmer, ontstond er een woordenwisseling. De huisbaas bleek in de mening te verkeren, dat hij, als eigenaar, aan zijn woning mocht opknappen wat hij wilde en wanneer hij dat wou. Een politiepatrouille wees de huisbaas op de rechten van de huurder, en stuurde de man met zijn gereedschap onder de arm naar huis.

Op Pietermaai ontstond onenigheid tussen een 72-jarige moeder en haar zoon van 31. De zoon zag zich op een gegeven moment het huis uitgezet en ging praten met de politie, die voor zijn probleem wel enig begrip kon opbrengen. Het bleek, dat de moeder elke gulden, waar zij de hand op kon leggen, omzette in alcohol. Het grootste deel van de week verkeerde zij in benevelde toestand. Haar ouderdomspensioen verdeelde zij regelmatig over verschillende bars in de omgeving. Men heeft de zoon aangeraden de vrouw onder curatele te laten stellen.

Onverwacht was zaterdagavond omstreeks half acht het tafreel van een vechtpartij tussen twee mannen waarbij van een van hen de bril brak. De man zocht bescherming in een woning in de buurt, maar werd ook daar niet met rust gelaten door de tegenpartij, die toen meteen maar met iedereen op de vuist wou. Men belde de politie, maar toen de patrouille arriveerde, bleek de vogel gevlogen.

En zondagavond om tien over tien liep een van de bewoners van Wishi een klap op zijn oog op bij een vechtpartij. Dat was te veel voor de man, en dus greep hij een fles, die hij naar zijn tegenstander slingerde. Het omhulsel spatte uiteen en een van de scherven veroorzaakte een snijwond bij de man, die de klap had uitgedeeld. De snee, onder een van de ogen, was niet bijzonder diep, maar de vechtpartij was toch meteen afgelopen.

Er werd in het afgelopen weekend 53 maal assistentie verleend, en 46 maal proces-verbaal opgemaakt; 2? aanrijdingen veroorzaakten een schade van 7445 gulden.

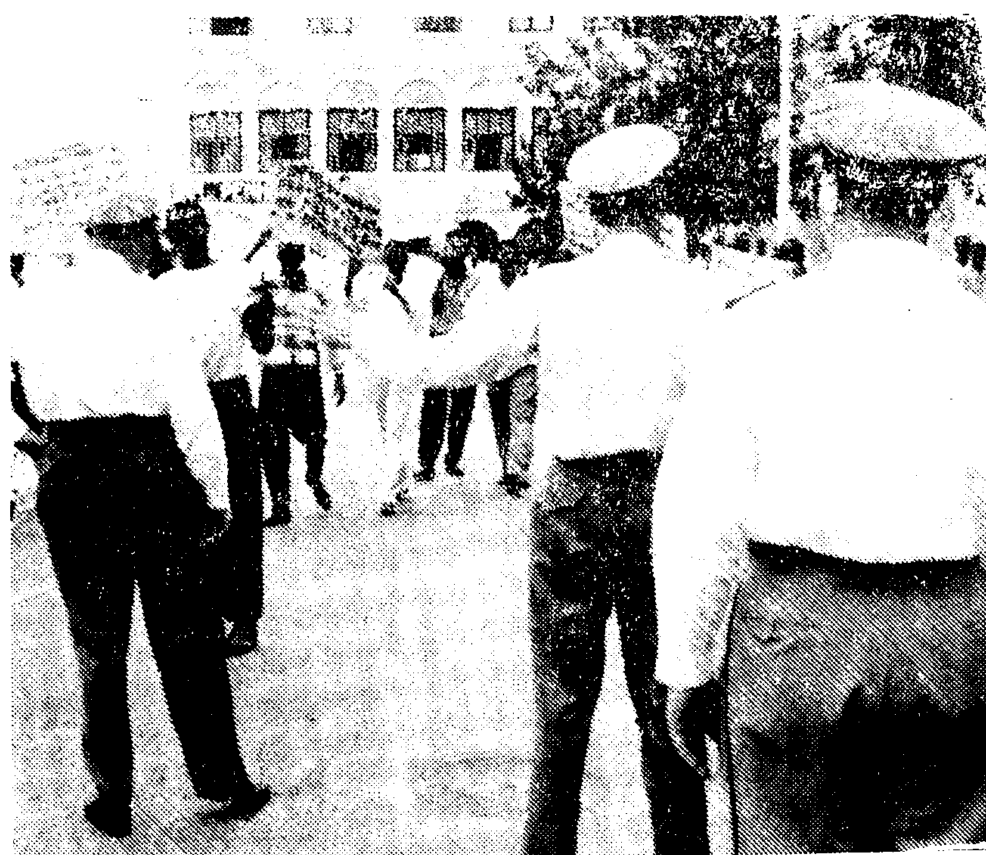
Er landden op Hato 26 vliegtuigen en 25 vertrokken. 395 passagiers stapten in, 280 stapten uit en 360 gingen door. 18 Vrachtschepen liepen de haven binnen, elf vertrokken. Tankers in: 21, uit 17. Zeilschepen in: 6, uit 3. 174 Passagiers stapten voor langere of kortere tijd aan wal, 761 gingen door, en 8 vertrokken.

Surinaamse deskundigen naar hier?

De mogelijkheid is niet uitgesloten dat Suriname binnenkort in het kader van de onderlinge hulp en bijstand, zoals in het statuut voor het koninkrijk der Nederlanden is vastgelegd, een of meer deskundigen ter beschikking zal stellen voor de Ned. Antillen.

LANGS DE WEG

Het was vandaag druk langs de weg. Om negen uur begon het al met een tocht door de stad van een compagnie militairen van de Koninklijke Marine met fanfare, tamboers en pijpers van de mariniersfanfare. Onder commando van kapitein der mariniers H. P. Klaassen.

Deze mars werd gehouden ter gelegenheid van de 22ste verjaardag van de Kroonprinses. Men vertrok vanaf Marietje hetgeen betekende dat er een klein verkeersprobleempje ontstond want geen enkele chauffeur kon uiteraard daar zijn auto in de morgenuren kwijt. Onder tromgeroffel en marsmuziek trok de compagnie door Punda waar maar matig gevlagd werd. Dat de verjaardig van H. K. H. op zondag viel had ten gevolge dat de ene zaak zaterdag reeds bij voorbaat vlagde, andere het op zondag hield terwijl nog weer anderen vandaag de vlag uit staken. De mars door de stad gaf alles bij elkaar een aardig cachet aan de overigens bescheiden viering van prinses' verjaardag.

Een uur later was het een oploop bij het kantoor van de Venezolaanse Consul op het de Ruyterplein waar tientallen mannen en vrouwen zich verzamelden aangetrokken door een twintigtal jonge mannen die met spandoeken en kartonnen gewapend een betoging hielden in verband met het revolverincident dat zich in december op het plein van Fort Amsterdam voordeed. Onder leiding van de heer Godet kwamen de betogers samen op het kleine plein waar men — vreemd genoeg — tegenover het kantoor van de Venezolaanse Consul plaats vatte. De belangstelling nam steeds grotere vormen aan. Op de spandoeken en kartonnen waren met zwarte plakaat verf leuzen geschilderd tegen de huidige regering waarin men protesteerde tegen het feit dat Minister Isa destijds een revolver had getrokken tegen de heer Godet. Op de spandoeken werd ook om nieuwe verkiezingen gevraagd. Voor het gebouw sprak de heer Godet de samengestroomde mensen toe waarbij hij o.a. in de landstaal verklaarde dat hij vroeger D.P.-er was geweest maar nu tot andere gedachten was gekomen. Een rood hemd dat een grote scheur vertoonde hield hij in de hoogte om aan te tonen hoe men de mensen die om werk vragen behandelt. Felle verwijten richtte hij aan het adres van de regering waarin minister Debrot zitting had genomen. Het publiek langs de trottoirs applaudiseerde matigjes terwijl er ook gelach werd gehoord. Namens de betogers ging een kleine deputatie het kantoor van de Venezolaanse Consul binnen om een mondeling protest tegen de Antilliaanse regering te overhandigen.

Waarom een protest bij de Venezolaanse consul, vroeg men zich af. Men deelde mee dat men op deze manier meer effect hoopte te verwerven. Byzonder sportief en tactisch was dit optreden dus niet te noemen.

De Venezolaanse consul deelde de deputatie mee het protest voor kennisgeving te hebben aangenomen.

De betoging droeg verder ook het karakter van een protest tegen het ingrijpen van hogerhand op het bestuurlijke beleid van Curaçao. Doel van de betogers, aldus vertelde men ons, was te komen tot het uitschrijven van nieuwe verkiezingen.

Na het protest trok de groep door de Heerenstraat waar een geweldige verkeersopstopping ontstond. Toen de politie aanmaande door te lopen gaf men daar direct gevolg aan zonder dat er moeilijkheden ontstonden. Op het Gouvernementsplein stond een zestal agenten op de betogers te wachten. Voor het paleis van de gouverneur hield men de stoet aan. Deze kon daarop niet verder trekken naar het Fort Amsterdam. Ook hier verliep alles rustig en ordelijk. Op het verzoek van de politie ging men terug. Onderweg werden de kartonnen waarop leuzen stonden geschilderd door de politie in beslag genomen. Zij wees de betogers erop dat men voor het houden van een demonstratie toestemming nodig heeft aangezien anders ordeverstoring ten laste gelegd kan worden. Het afgeven van de spandoeken en kartonnen ging gepaard met enkele mondelinge protesten maar om tien over half elf ging iedereen weer aan z'n gewone werk. Er was echter nog geen eind gekomen aan de onrust want om elf uur brak op de Westwerf der K.N.S.M. een staking uit van een kwartier uit protest tegen de regering. Nagenoeg het hele werk kwam stil te liggen. Vele arbeiders wisten echter niet precies wat er aan de hand was. Het werk bij de „Doris" en de „Prins der Nederlanden" kwam geheel lam te liggen. Om kwart over elf hervatte men het werk. Ook hier verliep het protest zeer rustig. Op de werf waren enkele rechercheurs aanwezig. Later kwamen een paar politie agenten aanwandelen. De staking kwam zo onverwacht dat men op het kantoor op de werf niet wist wat er precies te doen was. Rond half twaalf was de orde hersteld.

Ingaande 1 februari 1960 worden handtekeningen van alle in dit eilandgebied wonende of verblijfhoudende personen niet meer gelegaliseerd bij de algemene secretarie doch ten kantore van de burgerlijke stand, Pietermaai 23.

A partir del primero de febrero 1960 las firmas de personas residenciadas o temporalmente establecidas en esta isla no serán más legalizadas por la secretaría, sino por la oficina del Registro Civil, Pietermaai numero 23.

From february 1st 1960 signatures of all persons residing or staying on this island are not legalized any more at the office of the secretary general but at the office of the Civil Registry, Pietermaai nr. 23.

Het hoofd van de afd. burg. stand, bev. reg. en verkiezingen
El jefe del dep. Registro Civil, Censo y Elecciones
The head of the Civil Registry, Census and Elections.
A. L. HOLLANDER.

Bioscopen

MAANDAG

Cinelandia 7.00 en 9.00 uur:
„Frente al pecado de ayer" (geheel in het spaans).
Roxy 7.00 en 9.00 uur:
„Ascenseur pour l'echafaud". „De lift naar het schavot". in het frans met hollandse tekst.
West-End 7.00 en 9.00 uur:
„The naked maja" in het engels met spaanse tekst.
Royal 8.00 uur:
„Terror in Texas town".
Caribe 8.00 uur:
„Holleyday for lovers"
Theater Suffisant
„El vampiro" (geheel in het spaans)

DINSDAG

Cinelandia 7.00 en 9.00 uur:
Optreden van Louis Armstrong - 'Satchmo'.
Roxy
„Ascenseur pour "echafaud". (De lift naar het schavot) In het Frans met Hollandse tekst.
West-End 7.00 en 9.00 uur:
„First man into space".
Theater Suffisant
„La bela de roma" in het italiaans met spaanse tekst.

ALLERLEI

Volleyball:
19.45 Black and White
21.00 Sito - Zeemacht

De heer N. Meulens viert zijn 25 jarig jubileum als leraar aan de ambachtsschool.

Dr. A. v. Oven geeft een lezing in de Curom Studio.

DINSDAG

08.00 Aankomst van de „Victoria" in onze haven.

EMMASTAD

WACHTDIENST

Shell Curacao N.V.
Kantoor open 07.00 - 23.30 Tel. 2307
23.30 - 07.00 J.N.F. Jung Tel. 3353, b.g.g. Tel. 2400.
Afdeling Personeel
R.N. da Silva Gosieweg 192 Tel 0-43249, b.g.g. Tel. 2400.

MATERIALEN DIENST

C.P. Riegman Tel. 4550, b.g.g. Tel. 2400

Rederij/Scheepsagentschappen:
W. Punt Tel. 2530, b.g.g. Tel. 2400.

hollandse nieuwtjes

Dirigent bedankt ★ Kind en kraai ★ Tante gaat trouwen ★ Ring voor Albert ★ Zand en strooizout ★ Reisdouche.

Bernard Haitink, de jonge Nederlandse dirigent, heeft bedankt voor een aanbod uit Minneapolis; men had hem gevraagd voor de post van eerste dirigent van het symfonieorkest aldaar. Haitink heeft echter contractuele verplichtingen met het Concertgebouworkest - hij zal onder andere dit voorjaar samen met Eugen Jochum het orkest op een tournee door Amerika leiden - en heeft daarom het aanbod afgeslagen. Wel zal hij af en toe in Minneapolis als gastdirigent optreden.

Gelukkig maar! Zoveel dirigenten hebben we tenslotte niet te missen.

●

Een heel uitzonderlijk geschenk voor een vogelliefhebber - en dan nog wel van vaderlandse bodem, - is een verplaatsbare vogelkooi in de vorm van een kinderwagen. We weten niet of er een matrasje en lakentjes bij geleverd worden. In ieder geval kunnen we nu zowel met Pietje als met pietje uit rijden gaan. Voor degenen die niet alleen kind, maar ook kraai bezitten, moet zo'n kooi-wagen een uitkomst zijn.

●

wen. In mei, met een textiel-fabriwen. In mei, met eentextiel-fabrikant uit Enschede. Ineke Klaarhamer, die tot nu toe bij de Arnhemse VVV werkte en eenentwintig lentes telt, is daarom Hannie bij haar televisiewerk vast een beetje komen assisteren. Samen vervullen ze de omroeptaak bij de KRO; het staat wel vast, dat de jeugdige kijkertjes tante Hannie nog niet voorgoed hoeven te missen. Ineke Klaarkamp vond die eerste uitzendingen maar een zenuwachtige toestand. „Gelukkig" zei ze, „was er steeds een man die me vertelde hoe ik het niet moest doen."

●

De Nederlandse Vereniging van Tweelingen gaat op 20 en 21 februari congresseren op Woudschoten. Het wordt een ernstige bijeenkomst, aangezien de vereniging zich als voornaam doel stelt, klaar te staan voor volksgezondheid en wetenschap. Niettemin staat er toch wel een filmpje op het programma, en op de eerste avond zal een zéér bijzonder lidmaatschap van de vereniging aan de Zwolse vierling worden aangeboden.

●

Drie Brabantse schouwburgen hebben Albert van Dalsum een ring aangeboden, die hij na het beëindigen van zijn toneelloopbaan aan een hem waardige opvolger zal overdragen. Het is een gouden zegelring met een Madeira-topaas en enige ingewerkte briljanten.

●

De gemeente Den Haag wilde voordat het gladde seizoen begon, niet onvoorbereid. Er werd een voorraad van 20 000 kubieke meter zand en 1000 ton strooizout ingeslagen die, nu sneeuw en ijzel het land zijn binnengedrongen, door liefst vijfentwintig sneeuwploegen worden gedistribueerd. Wel veel hè? Maar we gunnen het die Hagenaars; ze moeten tenslotte extra op hun hoede zijn met al die lange en korte Poten....

●

Aan de Italiaanse westkust tegenover het eiland Elba, is men begonnen met de bouw van een villa, die de Nederlandse Koninklijke familie tot vakantieverblijf zal dienen. De villa komt op het schiereilandje Argentario te staan, tussen de dorpen Porte Stefano en Porto Ercole; ze zal geheel gelijkvloers zijn en omgeven worden door galerijen en waranda's. Prins Bernhard heeft opdracht tot de bouw gegeven.

●

Een gave uitvinding voor vakantiegangers is gedemonstreerd tijdens de internationale Benelux-sportvakbeurs die in Rotterdam werd gehouden. Het is een reis-douche, en het principe is zo simpel dat men zich afvraagt, waarom niet eerder iemand op het idee is gekomen. Het enige wat men hoeft te doen is een plastic slang in het water leggen (van een bergbeek bijvoorbeeld, hééérlijk fris!) en vervolgens met de voeten zachtjes drukken op een gummipomp. Binnen een ogenblik stroomt het water uit een aan een boomtak opgehangen tankje over het hoofd van de bestofte reiziger. En het tentzeil kan als kamerscherm dienen. (Hebben wij eventjes bedacht.)

....Zand en strooizout....

Toestand in Algiers

(Vervolg naar pag. 1)

wordt als een bewijs, dat Lagaillarde de steun van de bevolking begint te verliezen.

Het enige bloedvergieten op zondag in Algiers was het gevolg van een bomaanslag door een lid van de Algerijnse verzetsbeweging. De man, die gekleed was als parachutist, bracht temidden van een groep militairen een granaat tot ontploffing, waardoor behalve hijzelf, drie soldaten werd gedood.

Bij een andere actie van de Algerijnse verzetsbeweging werden vijftien Franse militairen gedood en 34 gewond, toen een afdeling Fransen in de omgeving van Geryville, in het gebied van Oran, in een hinderlaag viel.

In Frankrijk zullen vandaag dertien miljoen arbeiders ingevolge een oproep van het communistische, het socialistische en het R.K. Vakverbond het werk één uur neerleggen, als bewijs van steun aan de regering in haar actie tegen de oproerlingen in Algiers.

In het hoofdkwartier van de Ver. Naties zullen de 29 Afrikaanse en Aziatische landen in de volkerenorganisaties zich beraden over de vraag of de toestand in Algerije het bijeenroepen van de algemene vergadering vereist. De voorlopige Algerijnse regering in Tunis zou een dergelijk verzoek hebben gedaan.

Het Franse persbureau berichtte later, dat de oproerlingen, die behoren tot het kamp van de leider Ortiz, begonnen zijn met het opruimen van de voornaamste barricade

De leider Lagaillarde zou zijn kamp hebben ontruimd. In een later bericht wordt gezegd, dat Lagaillarde gekleed in het uniform van een parachutist, an het hoofd van zijn volgelingen (500 man) met de Franse vlag in de hand, zijn stellingen heeft verlaten. De groep nam plaats in een twintigtal vrachtwagens, die bij de barricades stonden.

Waarheen zij vertrokken, is niet bekend.

Ook de mannen van Ortiz verzamelden zich, kennelijk om afgevoerd te worden.

Mensen die komen of gaan

Afscheid van Elly..

en Piet Kamerman

Vrijdagavond nam het bestuur van het Cultureel Centrum Curaçao op Fort Nassau afscheid van het echtpaar Elly en Piet Kamerman, dat een kleine twee jaar geleden door de Sticusa naar de Antillen was uitgezonden om het toneelleven te stimuleren.

De voorzitter van het C.C.C., de heer J. W. Bennebroek Gravenhorst, dankte het echtpaar Kamerman voor het prachtige werk, dat het op Curaçao had verricht en wees onder meer op de grote successen „Laiza, porco sushi", „Trufaldino", „Wachten op Godot" en „Je kunt het toch niet meenemen", alle onder leiding van de Kamermans tot stand gekomen. Namens het C.C.C. overhandigde de heer Gravenhorst aan het echtpaar als afscheidsgeschenk een kofferschrijfmachine en een tweetal boekwerken over schilderkunst.

De heer en mevrouw Kamerman vertrekken hedenavond met de „Prins der Nederlanden" naar Aruba, waar zij ter afronding van hun taak nog enkele maanden de leiding van het Arubaanse toneelleven op zich zullen nemen.

0—0—0

Zondagavond waren de Lions van Curaçao en introducees de gast van de K.N.S.M. aan boord van de „Prins der Nederlanden".

Kapitein A. J. Labout, hoofdagent E. P. Pieters, K.N.S.M.-Lion Jan Beaujon en Lion-voorzitter Wim Breusers vormden een comité van ontvangst voor de tientallen Lions en hun dames en gasten, die aan boord van de ruime oceaanstomer een zeer geslaagde en zeer feestelijke ontvangst meemaakten. Een voortreffelijk koud buffet werd geserveerd, een goede band noodde tot een dansje en de Van Heeswijkzusters vormden een goede entre-act.

Het was laat in de avond toen de laatste gasten het gastvrije schip verlieten.

„Onze vloot" voortaan „Ons zeewezen"

Het bekende tijdschrift „Onze Vloot" ligt voor de laatste maal op onze redactietafel in zijn vertrouwde vorm. In verband met de beperkte betekenis van de naam "Onze Vloot" is de naam van het maandblad met ingang van januari 1960 gewijzigd in "Ons Zeewezen", waarmee men dan tevens de ruimere doelstelling van de Koninklijke vereniging "Onze Vloot" na de laatste wereldoorlog tot uitdrukking wenst te brengen. Het oogaan zal in een nieuw kleed verschijnen volgens het offset-procede, aldus de redactie. In het December-nummer van het orgaan komt o.a. een artikel voor onder de titel "Op Curacao wonen goede mensen". Verder geeft het goed verzorgde maandblad een uitgebreide reportage over de najaars-oefening van zes NATO-landen, waarby H. M. Karel Doorman, de grootste oorlogsbodem was.

Crisis

Er is een kabinetscrisis in Bolivia ontstaan door dat de minister van volksgezondheid, Julio Manuel Aramayo, zijn ontslag heeft genomen. Hij zal naar Spanje vertrekken als ambassadeur van Bolivia in Spanje. Het is nog niet bekend wie de plaats van Aramayo zal innemen.

Honderd jaar geleden

De eenheidsidealist en zijn 1000 roodhemden

Guiseppe Garibaldi

Giuseppe Garibaldi werd op 4 juli 1807 in Nizza geboren en stierf na langdurig lijden op 2 juni 1882 op het eiland Caprera dat zijn eigendom was. Garibaldi is dé nationale held van Italië. Het bekende schilderij waarop de ontmoeting tussen koning Victor Emanuel en Garibaldi werd vereeuwigd, hangt in vrijwel alle Italiaanse herbergen. Hoog te paard de twee zwaar ...nevelde helden, beiden veel te ste.. voor hun toch bereids gevorderde leeftijd. Laag bij de grond een herderinnetje, dat met haar schaapjes snel wegvlucht voor zoveel bereden geweld. Het is een schilderij dat zelfs bij niet-Italianen alle nog zo diep verborgen nationale gevoelens oprakelt.

Giuseppe Garibaldi leefde 75 jaar lang en hevig. Hij was zeevaarder en kapitein bij de kustwacht en de koopvaardij. Hij was verwoed Mazzinist — voorstander van de Italiaanse eenheid — en werd in 1834 bij verstek ter dood veroordeeld wegens een samenzwering. Via Frankrijk trok hij naar Zuid Amerika waar hij voor de republiek Rio Grande do Sul tegen Brazilië en later voor Uruguay krijg voerde. In het jaar 1848 keerde hij met gemalin Anita terug naar Nizza om zich aan Italiaanse zijde in de oorlog tegen Oostenrijk te storten. In 1849 nam hij onder Mazzini deel aan de verdediging van Rome tegen de Fransen. De stad viel desondanks en Garibaldi reisde via New York Californie en Peru naar China. In 1851 verscheen hij weer in Italië. Hij kocht het eiland Caprera en werd landbouwer. Bij het uitbreken van de Italiaans Oostenrijkse oorlog van 1859 was Garibaldi weer van de partij. Dit keer als commandant van een korps Alpenjagers. Toen Garibaldi vernam, dat ook op Sicilie vele mannen bereid waren voor de Italiaanse eenheid ten strijde te trekken, voer hij met welgeteld 1062 vrijwilligers, de zogenaamde Roodhemden, de haven van Genua uit en landde op 11 mei van het jaar 1860 in Marsala.

Met de hulp van een 3000 Sicilianen wist Garibaldi Palermo op de Fransen te veroveren. De zegevierende generaal stak daarna over naar het vasteland. Koning Frans II moest vluchten en op 7 september trok Garibaldi Napels binnen. Op 28 oktober ontmoetten koning Victor Emanuel en Garibaldi elkaar en om der wille van de eenheid van Italië deed Garibaldi afstand van zijn republikeins ideaal en beloofde trouw aan de koning. Hij trok zich terug op Caprera, maar in 1862 ging hij andermaal met een aantal vrijwilligers op oorlogspad om Rome te veroveren. In de bergen van Aspromonte werd hij door Italiaanse troepen tegengehouden. De Italianen konden een verovering van Rome door Garibaldi niet gedogen omdat zij daarmee de Franse bondgenoten tegen zich in het harnas zouden jagen. In 1867 ondernam de koppige Garibaldi — men had hem in 1862 zelfs even gevangen gezet — een nieuwe poging om het Rome der pausen te veroveren. Deze keer werd hij door een Frans expeditiekorps bij Mentana verslagen. Dat weerhield Garibaldi er niet van in 1870 aan Franse zijde tegen de Duitsers te strijden. In 1871 keerde hij voorgoed naar Italië terug om zich in 1876 van het strijden moede opnieuw op zijn eiland terug te trekken. Dat kon ook want Rome was intussen op paus Pius IX en het Franse bezettingsgarnizoen plus de Zouaven veroverd en hoofdstad van Italië geworden.

Merkwaardig genoeg bestaat er geen enkele behoorlijke biografie van Garibaldi, toch een van de boeiendste figuren uit de Italiaanse en Europese historie. Over de tocht van Garibaldi en zijn 1062 Roodhemden van Genua naar Sicilië weet men intussen alles. Wij beschrijven deze geschiedkundige gebeurtenis der eerste ronde, deze krijgsverrichting zonder weerga hiernaast en doen dat dankbaar aan de hand van de resultaten der jongste studies van Italiaanse historici.

(van onze redacteur in Rome)

Graaf Camilio Bensi di Cavour, de schepper van de Italiaanse eenheid en machtig minister van Victor Emanuel II, koning van Sardinie en later (1861) van Italie, wist zeer wel dat de eigenzinnige Giuseppe Garibaldi voornemens was begin mei (1860) met een hand... van Genua uit naar Sicilie te varen. Garibaldi handelde, zo heet het in de geschiedenisboeken, in geheim overleg met Cavour. Wat deze van Garibaldi's onderneming hield, blijkt uit een brief aan Niga waarin hij schreef: „We hebben niets nagelaten om hem van zijn dwaas plan af te brengen".

Het was duidelijk, dat de eenheidsidealist Garibaldi niet alleen de Bourbon Frans II, koning van Napels en Sicilie (1859-1861), wenste te verdrijven, maar het uiteindelijk ook zou willen opnemen tegen de kerkelijke staat. Een bedreiging van deze staat echter paste (nog) niet in de politiek van Gavour, die wel in dienst van de totale eenheid van Italie stond, maar aangewezen was op de hulp van Napoleon III van Frankrijk, die een bedreiging van de kerkelijke staat niet zou toestaan. Garibaldi was bovendien een overtuigd republikein en Cavour een even overtuigd constitutioneel monarchist. Kortom, Cavour deed alsof hij beide ogen dichtkneep. Baten kón het eenvoudig niet, maar schaden evenmin. Garibaldi ging zijn gang.

Vrijwilligers

Op 5 mei 1860 bood het strand van Quarto, even bezuiden Genua, een vreemde aanblik. Er was veel volk op de been. Ouden van dagen met lange witte baarden, mannen in de kracht van hun leven, jongens niet ouder dan veertien jaar, studenten met bonte mutsen op da nog niet zo geleerde koppen, werklieden, burgers, boeren en soldaten in vreemde uniformen. Maar krijgslustig zagen ze allemaal uit, de vrijwilligers van Garibaldi. Ze waren uit vele streken van Italië gekomen en wachtten op hun generaal, onderwijl afscheid nemend van familieleden, vrienden en bekenden en nieuwsgierigen.

Ergens op de achtergrond sloeg een compagnie het gedoe discreet ga de. Het afscheid nemen van de helden-in-spé duurde lang en dat kon want eerst tegen half negen in de avond verscheen Garibaldi. De aanwezigen brachten hem een ovatie. Na veel omhelzingen en kussen en onder het gejuich en gesnik der achterblijvers begaven de Roodhemden (de meesten droegen géén en dus ook geen rood hemd) zich aan boord van een aantal ponten en kozen zee Er bleef geen oog en geen voet droog. De helden voeren naar de einder waar de stoomschepen „Piemonte" en „Lombardo" elk ogenblik konden verschijnen.

zeeziek

Dat ogenblik duurde echter even. De Roodhemden wachtten en wachtten, dobberden en dobberden op de baren en werden vreselijk zeeziek. Zo begon een grote onderneming met het uitvoerig voeren der vissen. Het moreel zonk diep beneden vaderlands peil. En van de stoomschepen nog steeds geen spoor.

In de haven van Genua kregen Nino Bixio, Garibaldi's tweede man en zijn deskundigen, de schepen maar niet onder stoom. Eerst tegen half vier in de ochtend kwam er beweging in de „Piemonte".

Nino Bixio liet daarop de „Lombardo", die nog steeds niet genoeg druk had, op sleeptouw nemen.

De Roodhemden, die in die uren de naam van Groengezichten méér verdienden, hesen zich meer dood dan levend aan boord van de schepen, die nog voor de dageraad aanbrak reeds een flink eind uit de kust waren. Bij het krieken van de ochtend, toen de verre kustlijn een zilveren streep werd, kwam Garibaldi tot de ontdekking dat zijn krijgsmacht wel geweren maar geen munitie had. De bark die dat gevaarlijke spul zou brengen had rond middernacht vergeefs op de uitkijk naar de „Piemonte" en de „Lombardo" gelegen en de spugende strijders voor de eenhed van Italië in hun platboomse vaartuigen natuurlijk over het hoofd gezien. Garibaldi dacht er echter niet over terug te keren en liet — zonder munitie — koers zetten naar het zuiden. De „Piemonte" met Garibaldi aan boord, maar zónder kompas en zónder sextant, voer voorop. De „Lombardo" volgde braaf.

Man overboord

Het weer was slecht en de zee roide vervaarlijk. De gezondheidstoestand der krijgers werd er niet beter op. Luciano Cella weet in een honderd jaar na datum geschreven verslag van Garibaldi's zeevaartkundige topprestatie te vermelden, dat er van de „Piemonte" op een gegeven moment de kreet „Man overboord!" klonk. Wat was er gebeurd? Een jongeman had het heilzaam geoordeeld op een voor Italië historisch ogenblik zelfmoord te plegen en was overboord gesprongen. Hij vond het water echter belangrijk te koud en zwom als een vis in de richting van zijn inmiddels actief geworden redders.

Op de hoogte van Talamone stuurde Garibaldi zijn aide de camp aan wal om aan de commandant van de vesting Orbetello munitie te gaan vragen. De aide, een zekere Stefano Türr, kwam niet alleen met geweermunitie, maar zelfs met een soort kanon uit het jaar 1670 terug, waarvan de geschiedschrijvers beweren, dat het op meer vierkante dan ronde wielen was gemonteerd. Aldus gesterkt werd de tocht voortgezet.

Bajonetten

Tijdens de eerste uren van kalme zeegang werden de wapens geinspecteerd. Men kwam daarbij tot de ontdekking, dat het buitengewoon moeilijk was de bajonetten op de (1000) geweren te zetten. En daarna ontdekte men, dat als die dingen eenmaal op de geweren zaten ze er met geen geweld meer vanaf waren te krijgen. Zo en alleen zo is het te verklaren, dat de Garibaldisten permanent met opgestoken bajonet de eenheid bewerkstelligden. Men ontdekte ook, dat de munitie van de commandant van Orbetello niet zo best paste bij de nogal oude geweren. Het kaliber klopte niet en men moest de geweren loodrecht omhoog houden om te voorkomen, dat de geschonken munitie uit de te wijde lopen rolde. Daar stond echter tegenover, dat een groep carabinieri uit Genua goed bewapend was.

Vijand.....

Des nachts voeren de „Piemonte" steeds voorop met de zeeman Garibaldi aan het roer) en de „Lombardo" voorzichtig met gedoofde lichten. Op zekere nacht zag de omkijkende Garibaldi di „Lombardo" niet meer, die onder commando van Nino Bixio stonda Garibaldi wendde onmiddellijk de steven en ging op zoek naar de „Lombardo", die hij dan ook weldra weer in het vizier kreeg. Tot zijn grote verbazing maakte de „Lombardo" echter geen aanstalten de „Piemonte" als voorheen braaf te volgen, maar trachtte waarachtig te ontkomen. De achterdochtige Bixio dacht namelijk met een vijandelijke oorlogsbodem te doen te hebben en zocht heil in de vlucht. Te meer waar „de vijand" hem hardnekkig bleef vervolgen. Toen Bixio eindelijk en dank zij het vervaarlijke gebrul van Garibaldi in de gaten kreeg hoe de zaken stonden, waren de stoomschepen een heel eind uit de koers. Andermaal werd de steven gewend en gezamenlijk werd de tocht voortgezet. De „Piemonte" had nog een klein oponthoud, toen diezelfde zelfmoordenaar van weleer (men had de man in Talamone aan land gezet, maar hij was stiekem weer aan boord van de „Piemonte" geslopen) andermaal het tijdelijke weer het eeuwige wilde verwisselen en ten tweede male overboord sprong. Hij werd wéér uit het water gevist en de mannen maakten hem duidelijk, dat als hij dan per sé om zeep wilde, hij dat net zo goed strijdend voor de eenheid van Italië en dus van aangezicht tot aangezicht met de soldaten van Frans II kon bereiken. De man ging accoord en overleefde (waarschijnlijk) alle gevechtshandelingen.

Gloeiende soep

De eerste gewonde kwam tot stand dank zij de sobere voedselvoorziening. Er was kaas en brood maar niet veel en van slechte kwaliteit. Voor de officieren was er ook nog wat warme soep. Een der manschappen ging voor de hut van Bixio staan baljoenen over zoveel sociale onrechtvaardigheid. „Hier", zei Bixio, „neem jij dan mijn soep maar" en smeet het gloeiend hete spul met bord en al in des mans aanschijn.

Oorspronkelijk wilde Garibaldi in Trapani aan land gaan, maar de keuze viel uiteindelijk op Marsala, dat een eind ten zuiden van Trapani geluk was met de Duizend Roodhemden. Van een visser vernamen ze, dat het garnizoen de stad had verlaten en dat de oorlogsschepen van Frans II 's morgens de haven hadden verlaten en in westelijke richting gevaren waren. Garibaldi en de zijnen kwamen uit het oosten! Op de rede lagen slechts enkele oorlogsbodems in dienst van de Britse majesteit en van die zijde behoefde men niets te vrezen.

Garibaldi ging met zijn „Piemonte" voorbeeldig voor anker in de haven van Marsala. Bixio daarentegen liet de „Lombardo" prompt aan de grond lopen. Erg was dat overigens niet want het doel van de tocht was bereikt. Tegen de kapitein van een uitvarend schip riep Garibaldi: „Vertel ze in Genua dat alles goed is gegaan". Maar nauwelijks waren de Duizend aan land, of daar kwamen de schepen van Frans II op volle kracht vooruit aanstomen. Zij konden het vuur echter niet openen omdat de Engelse vaartuigen in de weg lagen. De commandant aarzelde, vroeg beleefd of de Britten een eindje opzij wilden gaan en toen pas knalde het eerste kanonschot. Te laat, want de Duizend waren bereids in de stad. Daarop kaperde de commandant der Bourbonnen de „Piemonte" en bracht die triomfantelijk naar Napels! Men schreef 11 mei 1860.

Sufferd!

Het was stil in de stad Marsala. De bewoners wensten de kat uit de boom te kijken en bleven rustig binnenshuis. Een Garibaldist stormde naar het telegraafkantoor. Hij vond daar netjes op tafel liggen de tekst van een telegram aan de commandant van Trapani: „Twee verdachte schepen lopen de haven binnen en ontschepen troepen. Wat moeten we doen?" Het antwoord uit Trapani lag er ook bij: „Geef nadere inlichtingen." Die nadere inlichtingen werden door de Garibaldist verstrekt. Hij seinde: „Ik heb me vergist. Het zijn vrachtschepen die zwavel lossen." Hij wachtte het antwoord uit Trapani nog af. Dat luidde: „Sufferd!" Daarop sneed de wakkere man de kabel door.

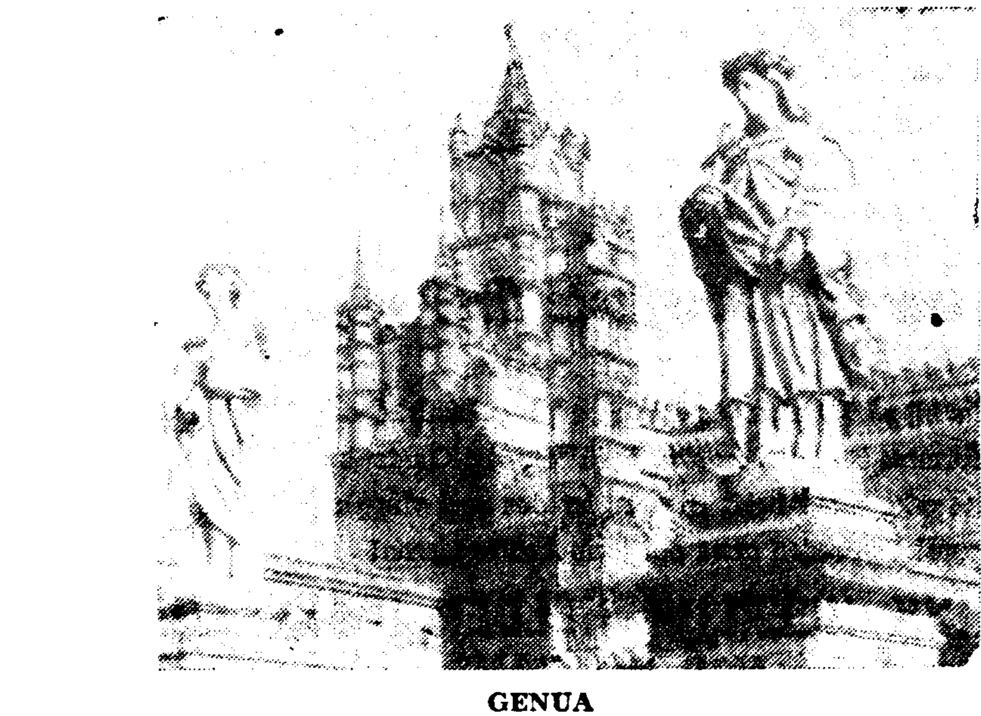
Hiermee eindigt het verhaal van Garibaldi's zeevaart in de maand mei. En dat is maar goed, want het vervolg te land werd bloedig. Dat kon niet uitblijven. Vroeg of laat moest er slag worden geleverd. Dat geschiedde op de Pianto Romano bij de stad Salatafimi. Tegenover elkaar stonden het leger van generaal Landi, goed in de wapens en best georganiseerd, en de met Sicilianen versterkte troep van Garibaldi. Hoe het precies gegaan is en hoe het mogelijk was, heeft men nooit helemaal uit de doeken kunnen doen, maar de Garibaldisten bestormden succesvol zeven heuveltjes en wonnen de slag. Op een gegeven critiek moment zou Bixio tegen Garibaldi hebben gezegd: „Generaal, we moeten aan een terugtocht beginnen te denken." Garibaldi antwoordde met: „Bixio, hier wordt Italië gemaakt of gestorven."

Val van Palermo

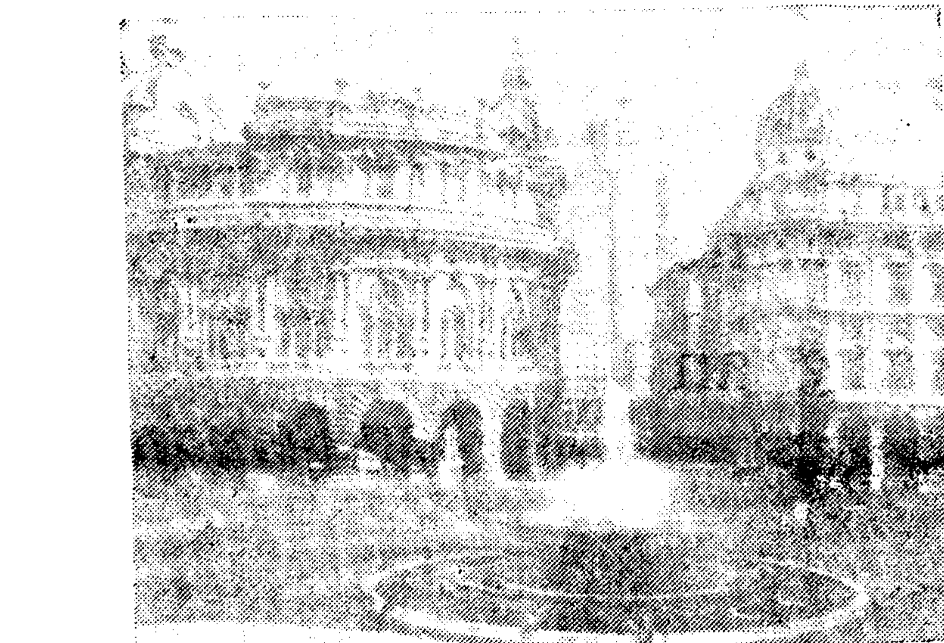
Na de slag bij Calatafimi rukte Garibaldi op naar Palermo. Men kan beter zeggen: hij waadde op, want he t regende in die dagen zoals het voordien op Sicilië nooit geregend had en nadien nooit meer geregend heeft. De verovering van Palermo door de Garibaldisten op het sterke garnizoen, dat weer door generaal Landi werd gecommandeerd, is een verhaal op zich. Een verhaal dat even waar is als de zeetocht en even ongeloofwaardig klinkt. Feit is, dat achter Garibaldi intussen heel Sicilië stond en Landi slechts kon beschikken over puike Franse troepen, die echter ver van huis vochten en voor een vreemde zaak slechts lauwwarm konden lopen.

Met de val van Palermo was de oorlog nog niet afgelopen. Maar op Sicilië werd de roem van Garibaldi en delegende der Roodhemden geboren: duizend mannen en jongens en een bekwaam aanvoerder hadden met stokken en bajonetten en met geweren, die niet knallen konden, maar vooral met grote moed en vertrouwen het onmogelijke mogelijk gemaakt en in het boek der Italiaanse historie een pagina geschreven waarin sprake is van een romantische veldtocht en... van heel veel geluk.

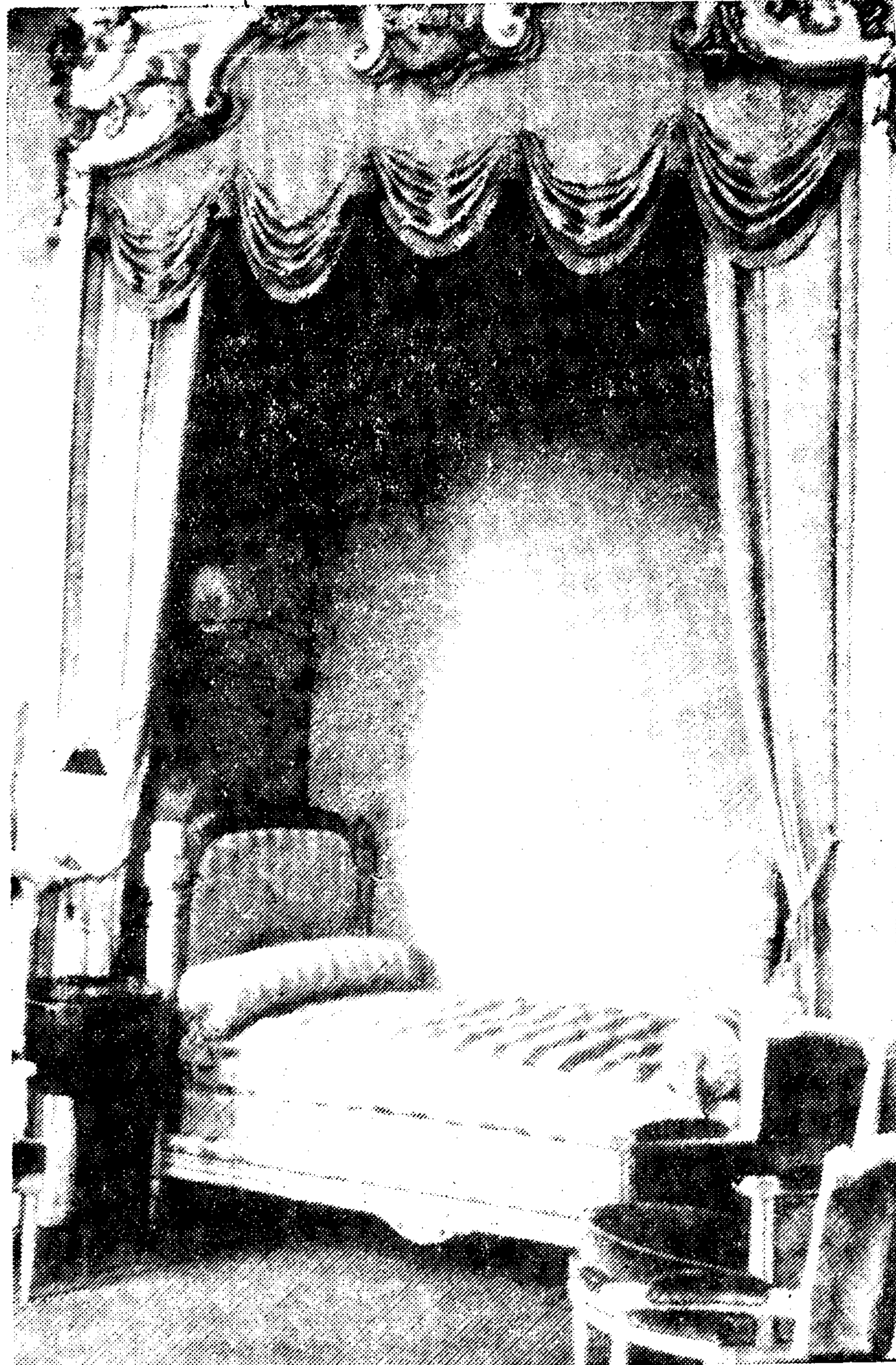
Terwijl heel Italie zich voorbereidt op de viering van het eerste eeuwfeest van de roemrijke expeditie der Duizend Roodhemden, heeft de Italiaanse minister van defensie, Giulio Andreotti, order gegeven de militaire erewacht bij het graf van Garibaldi op het eiland Caprera op te heffen. De held wordt blijkbaar te duur, want als reden van de opheffing der wacht wordt bezuiniging aangevoerd.

GENUA

PALERMO

Bij zijn bezoek aan Parijs zal Chroesjtsjef met alle égards, die voor een koning of staatsman gelden, worden ontvangen. De voorman van het Proletariaat zal zich 's nachts ter slapen moeten leggen in een hemelbed waarin reeds vele koningen en kiezers hebben vertoefd. Onze foto toont het praalbed.

Geen bom

Een straalvliegtuig van de Pan-American Airways van het type Boeing-707 heeft drie uur vertraging gehad op het vliegveld Idlewild bij New York, doordat een onbekende telefonisch had meegedeeld, dat er zich aan boord van het eerst vertrekkende vliegtuig een bom bevond. Het toestel vertrok, nadat het onderzoek niets had opgeleverd, met 111 mensen aan boord naar Parijs.

De algemene maatregelen van Rijksbestuur

(Vervolg naar pag. 1)

Nota van toelichting

De gang van zaken in de eilandsraad van Curaçao bij de verkiezing op 7 juli 1959 van gedeputeerden en daarna, waarbij de politieke groepering, die aanvankelijk de meerderheid in de raad vormde, tijdelijk tot een minderheid slonk om vervolgens weer de overhand te krijgen, heeft er toe geleid, dat vijf gedeputeerden zijn verkozen, die niet behoren tot de herstelde politieke meerderheidsgroepering. Nadat de eilandsraad op 16 september 1959 een motie van wantrouwen tegen alle gedeputeerden had aangenomen en vervolgens, toen deze hieruit niet de beoogde consequentie trokken, bij verscheidene besluiten de bevoegdheden van het bestuurscollege had ingekort, vond een der gedeputeerden hierin aanleiding zijn functie neer te leggen, maar weigerden de vier andere heen te gaan. Bij de behandeling van de begroting voor het dienstjaar 1960 op 7 december 1959 in de inmiddels door de eilandsraad ingéstelde Centrale Commissie hebben de leden, die in de eilandsraad de meerderheid vormen, verklaard hun medewerking tot vaststelling van deze begroting alleen dan te zullen verlenen, indien de in functie gebleven gedeputeerden zouden aftreden. Genoemde raadsleden overwogen daarbij niet het vertrouwen te hebben, dat het bestuurscollege het door de raad bij de begroting aan te geven beleid op loyale wijze zou uitvoeren. Toen ook hierna deze gedeputeerden weigerden heen te gaan, heeft de eilandsraad in zijn vergadering van 21 december 1959 nogmaals een motie van wantrouwen tegen hen aangenomen, die zij evenwel wederom naast zich neerlegden.

De onhoudbare toestand, die door het gebrek aan vertrouwen van de eilandsraad in het huidige bestuurscollege is ontstaan, heeft de Regering van de Nederlandse Antillen er toe geleid aan de Koninkrijksregering te verzoeken, uit overweging dat de regeling en het bestuur van de huishouding van het eilandgebied Curaçao grovelijk worden verwaarloosd, met toepassing van artikel 93 der Staatsregeling de wijze te bepalen, waarop in het bestuur wordt voorzien.

Aan dit verzoek voldoet het onderhavige besluit, dat in overeenstemming met de Regering van de Nederlandse Antillen is vastgesteld.

Artikelen

Artikel 3. Artikel 40 van de Eilandenregeling Nederlandse Antillen luidt: „De gedeputeerden kunnen zich in de vergadering van de raad doen bijstaan door de personen, daartoe door hen aangewezen".

Artikel 5. De Gouverneur handelt hier overeenkomstig artikel 11 der Staatsregeling van de Nederlandse Antillen.

Artikel 6. De te verwachten gang van zaken zal zijn dat het initiatief tot herstel van de normale toestand in het eilandgebied van Curaçao zal uitgaan van de Regering van de Nederlandse Antillen. Gezien het exceptionele karakter van de getroffen maatregel is het intussen wenselijk voorgekomen het artikel zo te redigeren dat de Kroon ook eigener beweging tot herstel van de normale toestand kan overgaan, zij het na overleg met de Regering van de Nederlandse Antillen.

De Vice-Minister-President,
Minister van Verkeer en Waterstaat,
H. A. KORTHALS.

LAATSTE NIEUWS

Antillen en de E.E.G.

De ministerraad van de Europese Economische Gemeenschap is niet bereid gevonden de Europese commissie te machtigen inleidende besprekingen met de Nederlandse Antillen te gaan voeren over een geassocieerd lidmaatschap met de Euromarkt. Overwegende Franse bezwaren tegen het vandaag door de Nederlandse minister van buitenlandse zaken toegelichte voorstel hadden tot gevolg dat de ministerraad de kwestie terugverwees naar de permanente vertegenwoordigers van de zes landen bij de gemeenschap voor nadere studie.

Met name bestreed minister Luns heftig de Franse stelling, dat door inleidende besprekingen tussen de commissie en de Antilliaanse landsregering de gemeenschap politiek zou worden gebonden, daarbij wijzende op de gevolgde procedure met Griekenland en Turkije. Naar in conferentiekringen wordt vernomen komen de Franse bezwaren vooral voort uit de vrees voor concurrentie tussen de olie van de Sahara en de Antiliaanse olie-industrie.

Bus in ravijn gestort

Ten noorden van Bogota zijn zaterdag 42 mensen om het leven gekomen en 17 gewond doordat de bestuurder van een bus met 70 personen de macht over het stuur verloor en het voertuig over de leuning van een brug in een ravijn schoot. Het merendeel van de slachtoffers bestaat uit boeren uit de streek, die van een feestje naar huis terugkeerden.

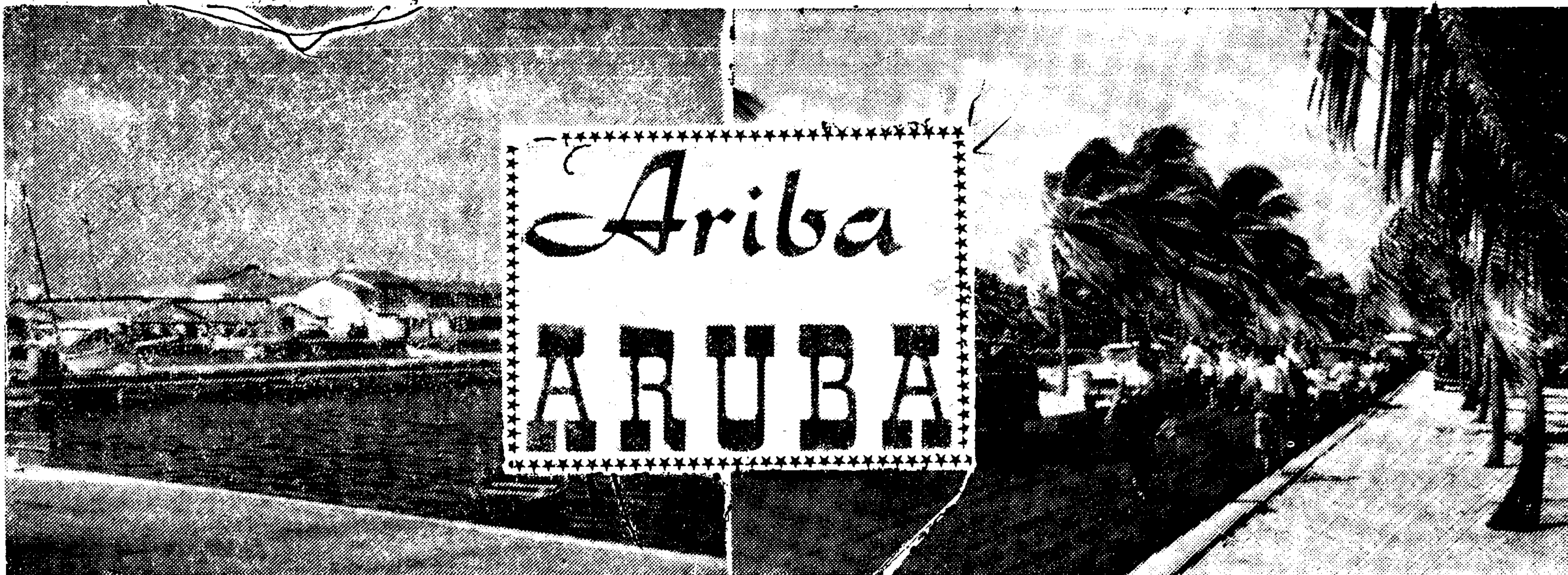
De toestand in Coalbrook

Een diamantboor van 76 mm heeft in de mijn bij Coalbrook in de Oranje-vrijstaat (zuid-Afrika) de gang bereikt waar 435 mijnwerkers al elf dagen na een steenstorting zijn ingesloten. Men zal nagaan hoe de lucht in de gang is. De boor kwam tot op een diepte van 170 meter. ......

...Een tweede kleine boor van 76 mm is eveneens diep doorgedrongen. Er zal lucht in de mijn worden gepompt en met zal microfoons neerlaten om na te gaan of er tekenen van leven zijn. Er is water aangetroffen maar dit wil nog niet zeggen dat het verblijf der mijnwerkers onder water staat.

Mijnramp in Japan

Bij de mijnramp in Japan, zijn nog elf arbeiders gered. Men vreest dat de nog ingesloten mijnwerkers om het leven zijn gekomen daar men niets meer van hen heeft gehoord. Door een nieuwe ontploffing moesten de reddingsploegen een einde maken aan hun pogingen om de mannen te bereiken.

Oranjestad. — Tijdens een door Trocadero welverzorgd diner, werd zaterdagavond in Club Caribe door voorzitter Kuiperi de nieuwe Koningin gekroond. Het schattige koninginnetje beloofde in het komend jaar alles te zullen doen om Club Caribe tot een van de gezelligste centra van Aruba te houden.

Uitbreiding electriciteitsvoorziening

(Van een bijzondere correspondent)

In de laatste maanden van 1959 is het electriciteitsnet op Bonaire uitgebreid, toen Noord Salinja in oktober en Nikiboko in december op het net werden aangesloten. Rincon heeft zijn eigen motor, die dagelijks van zes uur 's avonds tot twaalf uur 's nachts werkt. De gedachten van de gedeputeerden van Bonaire gaan uit naar een centrale die ook kan voorzien in de behoefte van Rincón, zodat men daar dan in de toekomst ook dag en nacht de beschikking heeft over electriciteit.

Reeds heeft de O.G.E.M. contact opgenomen met het Bestuurscollege, omdat een uitbreiding van het net uiteraard ook zijn voordelen heeft voor de O.G.E.M., omdat dan het aantal afnemers groter zal worden. Definitieve toezegging omtrent een project in deze geest kon men ons echter niet doen.

Schoorsteen

Het Tsjechoslowaakse persbureau Ceteka heeft gemeld dat te Kadan in het westen van Bohemen een elektrische centrale wordt gebouwd met de hoogste schoorsteen in Europa en op de een na hoogste in de wereld. De pijp wordt 198 meter hoog.

Demonstratie van werklozen

Oranjestad — Woensdagmorgen hebben een zestigtal jongelui, meest uit Santa Cruz en omgeving, die door een tweetal bussen werden aangevoerd voor het bestuurskantoor gedemonstreerd. Een hunner, de heer Cipriano Geerman had een onderhoud met de gezaghebber en wees er bij die gelegenheid op dat zij werk zoeken en verwachten dat het gouvernement hen zal helpen.

De werkloosheid zou de laatste tijd sterk zijn toegenomen, als gevolg van het beeindigen van grote werken, die alle vrijwel tegelijkertijd werden uitgevoerd. Toch blijft het moeilijk om een juist beeld te krijgen. Betrouwbare cijfers over de werkloosheid zijn niet verkrijgbaar.

Het merkwaardige is dat er toch voor vele werkzaamheden nauwelijks krachten zijn te vinden. Ongeschoolde arbeiders, bijvoorbeeld voor de reinigingsdienst en bij de gronddienst van de KLM, tuinlieden en dergelijke krachten, moeten nog steeds worden ingevoerd.

Enkele maanden geleden werden de Portugezen bij DOK ontslagen, maar blijkbaar was er onvoldoende aanbod van Arubaanse krachten. Wij zien tenminste nog steeds buitenlanders bij deze takken van dienst werken.

Wat kantoorpersoneel betreft valt het op, dat er nog steeds zeer vele gehuwde vrouwen werkzaam zijn, vooral op de overheidskantoren.

Blijkbaar is er ook voor hen geen vervanging te vinden.

Er wordt veel gesproken over de werkloosheid. Een juist beeld kan men echter niet krijgen. Het zou zeer nuttig zijn een aantal van deze werklozen aan het werk te zetten voor het verzamelen van berouwbare gegevens. Pas als men over cijfermateriaal beschikt kan worden uitgemaakt hoe men een oplossing kan vinden voor de werkloosheidsproblemen. Ook zal men slechts aan **de hand van feiten materiaal kunnen komen tot een juist inzicht terzake de herscholing en opleiding die nodig is om deze mensen in te schakelen.** Ook zou het nuttig zijn een onderzoek in te stellen bij alle werkgevers, of men nog niet meer krachten kan gebruiken. Vaak horen wij de verzuchting bij werkgevers, dat men meer personeel zou kunnen gebruiken, als het maar te vinden was. Jongelui die energiek zijn kunnen bijvoorbeeld zeker nog vele betrekkingen vinden als salesman.

Naar wij vernemen ligt het in de bedoeling om hedenmorgen opnieuw een demonstratie te houden voor het bestuurskantoor.

Curacaose artisten op Basiruti

Oranjestad — Zaterdagavond traden een aantal Curacaose artisten met veel succes op in Basiruti. Het waren het trio Los Caporales en de zangers Carmen Heyer met tenor Oswald Specht.

Discriminatie van de pers

Oranjestad — De heer G. J. Schouten, uitgever en redakteur van het blad Chuchubi ontving, naar aanleiding van zijn verzoek voor een onderhoud met Z.K.H. Prins Bernhard het volgende schrijven: „Op verzoek van Z.K.H. Prins der Nederlanden heb ik de eer U naar aanleiding van Uw aan Zijne Koninklijke Hoogheid gezonden telegram te berichten, dat het overvolle programma het Zijne Koninklijke Hoogheid tot zijn leedwezen niet toeliet om U het gevraagde onderhoud toe te staan".

w.g. Drs Speekenbrink

Gouverneur van de Nederlandse Antillen

Op een telegram, datdoor de Arubaans Persvereniging werd gezonden naar de Gouverneur werd geen antwoord ontvangen.

Geslaagd

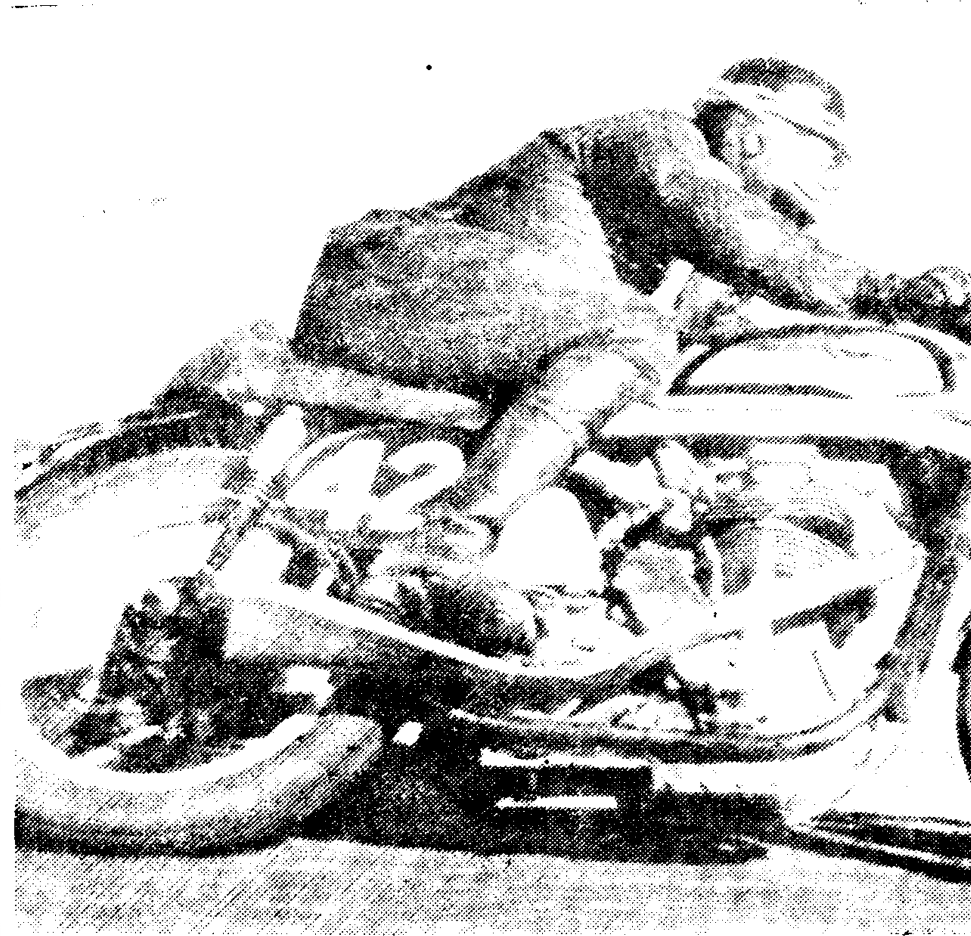
Oranjestad — Uit Nederland werd bericht ontvangen dat de heer Edmund Delcius Blatz met goed gevolg het examen boekhouden aflegde. Gefeliciteerd.

Oranjestad. — Vrijdagavond hebben de heren Wong en Mason, nieuwe beheerders van het Strand Hotel met een officiële, druk bezochte receptie officieel het Strand Hotel heropend. Onder de vele gasten zagen wij de gezaghebber met gedeputeerden en voorts vertegenwoordigers van alle functies van het openbare leven. Uit het zeer grote aantal gasten bleek de populariteit waarin de heren Wong en Mason zich mogen verheugen. Van harte hopen wij dat onder hun leiding het Strand Hotel een groot succes zal blijken te zijn. Intussen waren er al vele bekende gasten. Vorige week logeerden in Strand de leden van het Weense voetbalteam en de groep artisten van Louis Armstrong.

Grote brand

Bij een brand die een grote textielfabriek in Roubaix verwoestte, zijn negen brandweerlieden, die door de rook bedwelmd waren, in het ziekenhuis opgenomen. De schade na de brand wordt geschat op ongeveer vijftien miljoen gulden.

UIT DE RECHTSZAAL

Oranjestad. — Een verkoopster uit een der kledingmagazijnen op Aruba had zich in de loop der laatste jaren schuldig gemaakt aan diefstallen. Soms gaf zij goederen door aan vrienden. Bekiaagde toonde berouw over het gebeurde. In zijn requisitoir achtte de Officier van het Openbaar Ministerie de verantwoordelijkheid die beklaagde te dragen had te groot. Gezien de ernst van het gepleegde feit eiste hij 6 maanden gevangenisstraf, waarvan 4 voorwaardelijk. Het vonnis was conform.

Voor dezelfde zaak had een chauffeur zich te verantwoorden, die als heler medegewerkt had.

De eis tegen deze beklaagde was 3 maanden, waarvan 2 maanden en 15 dagen voorwaardelijk. Ook hier was het vonnis conform.

Zijn echtgenote die ook haar steentje tot deze affaire had bijgedragen hoorde drie maanden voorwaardelijk tegen zich eisen, waarvan Rechter Bondam een maand afdeed.

Mishandeling.

Een nogal potige monteur stond terecht wegens het mishandelen van een man. Hij had een vrouw geholpen, die regelmatig door een man werd lastig gevallen, waar ze niet op gesteld was. De jonge knaap had er radicaal een eind aan gemaakt door haar belager een paar rake klappen toe te dienen. Een geblesseerde kaak plus een afgebroken tand waren het resultaat.

De jongeman, die beterschap beloofde werd veroordeeld tot 14 dagen voorwaardelijk en 60 gulden boete, nadat de Officier 1 maand gevangenisstraf en 100 boete geëist had.

Bijtende kapster.

Vervolgens was het de beurt aan een kapstertje, die behalve knippen ook nog bijten kon. Ze had een vroegere minnaar waarvan ze twee kinderen had in de arm gebeten. Het was allemaal gebeurd na een danspartijtje. De man leefde nu met een ander samen. De officier eiste 75 gulden boete voor de beet, waarvan de rechter 35 gulden af deed.

De betreffende man kwam ook aan de beurt. Hij had de kapster op zijn beurt ook mishandeld. Na het feestje zat ze in zijn auto. Hij had haar later gevolgd en tegen de grond geslagen. Behalve de twee kinderen bij deze vrouw had hij er nog twee meer te onderhouden. De milde eis van de officier luide 125 gulden boete. Rechter Bondam maakte daar 100 van in zijn vonnis, doch verbond er een voorwaardelijke gevangenisstraf van 1 maand aan.

AGENDA ARUBA

Oranjestad: Kantoor Amigoe Toricellistraat 16 Tel. 1233

Bioscopen:

De Veer 8.30 uur:
„Man of the West" met Gary Cooper en Julie Lodon. 18 jaar.

Rialto 8.00 uur:
„A day to remember" met Stanley Holloway en Odile Versois. Alle leeftijden

Principal 8.00 uur:
„The Bolshoi Ballet" met Galina Ulanova. Alle leeftijden.

Aurora 7.30 uur:
„China doll" met Victor Mature en Lili Hua. 18 jaar.

Savaneta 7.30 uur:
„El destino no se compra" met Michele Morgan en Daniel Gelin.

Wit Gele Kruis:
Zuster Perpetua en Zuster Ewalda, tel. 2290.

Nachtdienst Botica's:
O'stad: Botica del Pueblo. Tel 1253
S. Nic. Botica Central. Tel. 5006

Jeugdcentrale „La Salle"

Club Noord:
5 p.m. Voetbaltraining
7 p.m. Club Senioren

Sint Jozefbond. Estrella
6 p.m. Muziekles
7.30 p.m. Basketbaltraining dames
8.30 p.m. Basketbaltraining jongens

Trupialen:
3.15 p.m. Zangles Junioren
7.30 p.m. Zangles Senioren

DINSDAG

Club Noord:
7 p.m. Club Senioren

Sint Jozefbond Estrella:
5 p.m. Voetbaltraining
6 p.m. Muziekles

Trupialen:
3.15 p.m. Zangles Junioren

Nieuwe bioscoop op Entrejol

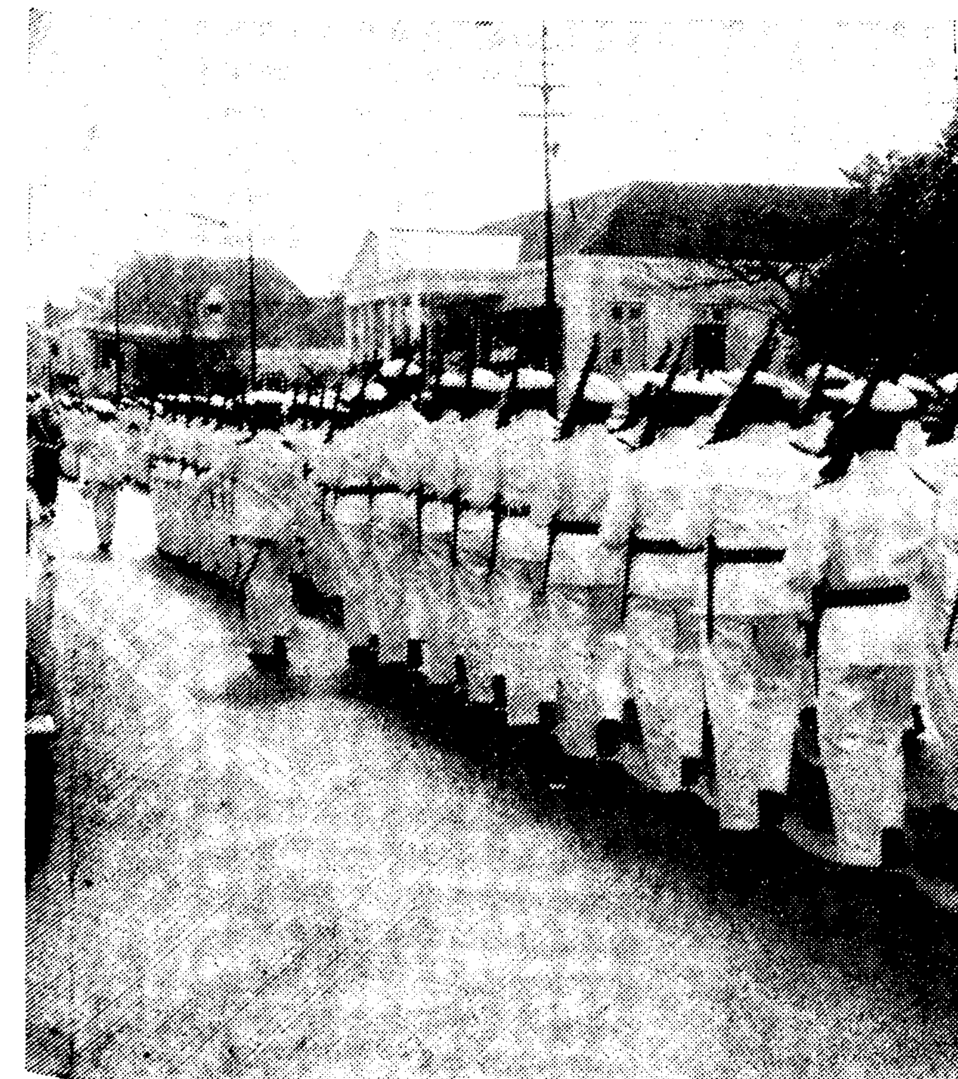
(Van een bijzondere correspondent)

Binnenkort hoopt men op Entrejol te beginnen met de bouw van een nieuwe bioscoop annex toneelzaal. Eigenaar van deze bioscoop is de heer Chrestian, de huidige gedeputeerde. Het theater zal ongeveer 300 zitplaatsen bevatten en in een behoefte voorzien wat betreft de mogelijkheid om er toneelvoorstellingen te geven, aldus deelde men ons mede.

Op het ogenblik heeft men daar geen grote zaal voor, terwijl het streven van het eilandsbestuur er op gericht is het toneel te stimuleren door bij gelegenheid een Curaçaose of Arubaanse toneelgroep over te laten komen om er te spelen. Wil men de onkosten voor zo'n opvoering dekken, dan moet men over een zaal beschikken, die een paar honderd belangstellenden kan bevatten. Men is optimistisch gestemd met betrekking tot het bezoek van de bioscoop. De plaats waar de bioscoop komt te staan is zodanig gekozen, dat men in het centrum ligt van Playa (Kralendijk), Entrejol, Nikiboko. De bioscoop komt te liggen aan de weg naar Noord Salinja en Rincón.

Reeds eerder heeft de heer Gerharts een aanvraag ingediend om een bioscoop in Playa (Kralendijk) te exploiteren. Kralendijk zelf beschikt op het ogenblik over een kleine bioscoop.

Defilé in Willemstad

„Met terugwerkende kracht" — de prinses was gisteren jarig — liepen vanmorgen eenheden van de koninklijke marine en het korps mariniers een feestmars uit ter ere van de kroonprinses.

Radio en Televisie

CUROM

(346,8 meter)

MAANDAG

15.15 Muziek uit Italië
15.30 „Op de thee bij C.T.C."
16.30 Jukebox Arubiano
18.00 Noticia na Papiamento y variedad musical
18.15 Parade Deportivo pa Hector Rosario, presentà pa Spritzer & Fuhrmann
18.30 Nederlandse Koopvaardij
19.00 Nieuwsberichten
19.15 Palacios-programma (Spaans)
19.45 De lichte toets met Zuidamerikaanse orkesten
20.15 La Bonanza-halfuur
20.45 Het Heineken-kwartier
21.00 „Een uur voor u" - het gevarieerde maandagavondprogramma met als nieuwe rubriek: de componist van de week (ditmaal Johann Sebastian Bach)
22.00 „Musical Nightcap"
22.55 Het belangrijkste nieuws van de dag

DINSDAG

09.45 OGEM-damesprogramma
10.00 Van Wilpen's premieprogramma
10.30 Klassieke muziek: Yehudi Menuhin speelt werken van Mendelssohn en Bruch (orkest: The Philharmonica Orchestra)
11.15 Katholieke ziekenzorg
11.30 Het orkest van Percy Faith
11.55 Noticia na Papiamento
13.00 Bandopname van de N.R.U.
13.30 Leger des Heils halfuur
14.00 „Herinneringen aan het festival van Luik", een programma in samenwerking met de Bel. Nat. Radio-Omroep.
15.15 Een kwartier met Solera de España
15.30 „Op de thee bij C.T.C."
16.30 Jukebox Bonairiano
17.00 Peticiones y cumpleaños
18.00 Noticia na Papiamento
18.30 „The Voice of Israel", in samenwerking met de Israëlische consul op Curacao
19.00 Regeringsuitzending (Ned.)
19.15 Palacios-programma (Ned.)
19.45 De lichte toets met Antilliaanse muziek
20.15 La Bonanza-halfuur
20.45 Het programma van de Overzeese Gas- en Electriciteits Maatschappij
21.15 Uitzending van het Cultureel Centrum
21.[illegible] klassieke muziek' met toelichting van Max van Gijn

RADIO NEDERLAND WERELDOMROEP

16.85, 19.45 en 25,13 meter

MAANDAG

18.32 Nieuws
18.43 Nederlands nieuwsjournaal
18.50 Een feest van liedjes door vocale solisten en het ,ensemble van Henk van Dijk
19.15 Muziek, nieuwtjes en groeten voor Curacao
19.45 Sportjournaal, door Bob Spaak
20.05. Opera-programma. Fragmenten uit „Cavalleria Rusticana.
20.35 Actualiteit
20.42 Beursnieuws
20.45 Ter overdenking, door dr. G.J Lindijer.

DINSDAG

18.41 Commentaar op het nieuws
18.43 Nederlands nieuws
18.50 Muziek uit Zwitserland
19.10 Kroniek van de Antillen en Suriname met muziek en actualiteiten
19.45 Overzicht van het werk der Verenigde Naties
19.55 Cabaret
20.10 Persoverzicht
20.20 Stemmen uit het moederland

....sportjournaal....

20.40 Nieuws in het kort
20.42 Beursnieuws
20.45 Ter overdenking, door Rector A.H. Schlütken.

RADIO KELKBOOM

MAANDAG

18.00 Calypsos
18.15 Cumpleaños feliz
18.30 Dinnermuziek
19.00 Noticias na papiamento
19.15 Musica Varia
19.30 Musica Hulandez
19.45 Nieuwsberichten
20.00 Norte americana
20.15 Lagrimas de una madre
20.30 Musica Venezolana
20.45 Rafael Munoz y su orkesta
20.00 Conjuntos

DINSDAG

11.30 Musica Varia
12.00 Lunchmuziek
12.10 Noticias locales
12.25 Nieuwsberichten
12.45 Norte Americana
12.55 News in nutshell
13.00 Musica Varia
16.00 Musica mejicana
16.30 Noticia lokaal-polis y (deportivo
16.45 Cocktail musical
17.00 Danzones cubanos
17.15 Benny Moré ij su Conjunto.
17.30 Un programa cu Leo Marini
18.00 Programa di Nutricia

RADIO CARACAS TELEVISION

MAANDAG

17.15 Peliculas
18.00 El show de Renny
19.15 La novela ace
19.30 Yo quiero a Lucy
20.00 El observador Creole
20.15 La novela Palmolive
20.30 Caja de sorpresas
21.00 La novela Camay
21.15 Dick Roy, detective privado
21.30 Sin pies ni cabeza
22.00 Por el mundo de la cultura
22.30 Cortos cinematograficos

DINSDAG

8.30 Peliculas
10.00 El calendario de mama
10.30 Cosas de mujeres
11.15 La perfecta ama de casa
12.00 El show de las doce
13.15 Su novela Fab-vorita
13.30 El imparcial television
14.00 Agencia de colocaciones T.V.
14.30 Club femenino
16.00 Estudio de Hector Monteverde
16.00estudio de Hector Monteverde
16.30 Peliculas

Post voor U?

Kerst- en nieuwjaarskaarten.

A Nelly Arends, Egbert Alberto, T. Alfred, Maria Argentina de Arrindell, Wilfred Antonia, W. Adney, Dinorah Frias de Axon, Alvin Arrindell.
B Marita Brion, Norman Bertranel, Charlie Boyke, Fr. de Barbanson, Veto Blanett, Marian Barzey, P. den Bak, Albert Blassinne. G. Braafheid, Agnes Best, Elfrida Bunton.
C L. Casper, L.R. Carty, Margot Clare, Andres Casino, Luis Cirindongo, Virginia Cirindongo, Gregoria de Cardoze, Fam. Candelman, Hipolito Castillo, Carolina Conder, Pascuala Cabrera, Ricardo Coffi, Alice Charles, H. E. Coomans, Ziel Calorina, Fam. Chrestia, W. Chumper, Beliona B. Chunstine.
D M. Damasco en Editha, Winnie Douglas, Giuliano Dolorita, Franklin Dick, Nelly van Delden Marian Duinkerk, H. Kan Drilsma, Fred van Dorp.
E G. van Emmerloot, Edith Edwards, Fane Elliott, Smelt Elzenga, M. Engelhardt, Henry Elisabeth, E. Eugebio.
F Vilma Francisca, Amelin Fer, Geoveva Francisca, M.A. Felesie, Faulborg van Rijn, Albert Flemming, Fred Malvo, I. Francis.
G T. de Graaf, Olive Guiste, Pieter, Diane, Dorothy en Connie Gorsira, W. Goedhart, Ena Gorsira, Lucia Gracia, L. Ch. de Graven, Irene V. Goert, Emelda Gonzales.
H Elenen Haddeway, Fam. Hammond, Gertrude Holman, T. ter Haan, K. Hartog, Joyce Hunte (2), Fam. Havertong, Florita Hartsman, Elza Hurdle, F. Mercum Hermelijn, R. Holster, G. Hill, Haydee en Fam. R. Holster, Fam. Hoefdraad.
I. Valería Irausquin, Mosa Irena, Claudina Isabella, Gilbert Ignacio.
J Alsira Juliet, Doris Jacobs, Fam Job, Eddy Joseph, Mauricio Janga, Everard James, L. Jeuken, Reinir Janga, Carol Jones, Jan de Jongh.
J Aurelia Jonis.
K Fam. Kuipers, H. Kasters, Fam. Kleinmoedig, Fam. Kouwlesaar, Kroes en Fam.,
L Fam. de Lima. Amasia Lourens, Ruperto Latina. Mozes Leona, Leonardus Lampe, Heer Linger, E. Laagland.
M Miss. Marence, P.C. Martha, Are Martina, Virgilio Molina, Mirna Moesquit, Señora Mirna, J. Malschaaert, Brigida Martha, J.C. Aarts v. Mierlo, Selinda Mercelina, Felipe Martina, Maduro, Euril Moses, Sixta Meriam, Maria aMartis, J. den Meer, Cynthia Massicott, Antonilia Maduro, Rudolf van Meyeren, H. de Man, Fa. Mambre.
N Fam. Nelson, Emilie Nicasten, Generoso Nicolaas, R. Neslo, Fa. Netto.
O O.aDelfin, Olanao, Josephine Olivacce, W. Oussoie, Herbert Provence,
P Adira Paz, Selsio Pieters, A.J.J. Polak, Arthur Osborne, Fam. Polestia, Abendanon Polak, Antonia Piquer en fam., T. Prince, Fam. Piekot, M. Poort, Nelia Pauletta, K. Heinz Plomann, R. A. Pieters.
Q Angela Quast.
R Angela Ricardo, Jolanda Reaupon, S. Rachel, Airen Ricardo, J. Rosiers, Fam. Rosalina, L. Rhoda, Rosalia Rijnschot, Maurien Rauri, Mildred Ringeling, Aida Razz, Mercedez Razz, Rose Rogers, Miss Sylvanie Rore.
S Rufino da Silva, F. Sweden, Enrique Silvans, Amelia Sicorisch, Nathaniël Sprott en fam.. Sterling Semeleer, Ragelia Sambo, Nilca Señor, Marita Stucks, John Scullion, Th. Sambo, W. Straun, D. da Silva Solis, Fam. Schmelz.
T Samuel Thomas, May I. Thomas, Vilma Trinidad, Margarita Taylor, Rose Thode, Fam. Tonk, Erbertino Thielman, Donato Thielman.
V De Rijk Verwey, Alfred Voss, A. Vis, M. Victoris.
W Viola Watkins, I. Winklaar, Alfred Winklaar, Fam. Winklaar, Alwyne Warner Esq., Baby de Windt, Ad v.d. Werff, Fam. Weslowijn, Helena Williams, Srtas de Windt, Hans Wolff, C. Wiebers, Law Moon Wing, Marianita Weever, Patrince Weekes, Percival Weverin.
Z R. Zaandam, W. Zuidam.

Aangetekende stukken:

A Franco de Andrade, Maria Antonie, Ciro Arcoja.
B Gloria Bermudez, M. Balerian, C. Balingne, H.J. Brackenie.
C Henriette Carey, Daniel M. Castillo, Beulin Charles, P. Cijntje, Felix A. Carrea, R.G. Dussel.
E M. Etienne, Nicolaas Evertsz, M. F. Elisa.
F Luis Fernades, Byclette Fabian.
G D. Glaus.
H Eittel Hernandez, James van Hennegen, Edwin Eusebio Hans
I Luisa Irausquin.
J A.A. Jonckheer, A. James.
L W.M. McLeod, C.F. Lubliek, Aristides Bernardo Lak, Julio Constantino Lard.
M Miguel Simon Martha, Henry Martina, Victor Mongen, N. Mydske, Carmen Martina.
O A.L. Ollardo.
P Horacio Perez, Bestuur van het Passaat.
R I. Ruimveld, Nestor Rincon.
S Manuel de Sousa, Jacobo Snijder, E. Schob, Marino Caonabo Rodriguez, Mario Caonabo Rodriguez, Elpida Romero, Simon Robertis, E. Scharbaai, E. Statia, Maria Cecilia, I dos Santos, W.F. Schoonewolf.
T C. Thomson.
V Agustina Vroolijk, Isaac Voos.
W T. Walter, Minguel Wetel, Won Wan San, William Wanopa, M. Wawoe.

„Strijd te verwachten"

Spoedig republiek Noord - Celebes?

Kritiek op Nederlandse minister dr. Klompé

De leiders van de Permesta, de Indonesische verzetsbeweging die zich van noord-Celebes heeft meester gemaakt, hebben zich voorgenomen, zo spoedig mogelijk een soevereine en onafhankelijke republiek noord-Celebes te proclameren. Is dat eenmaal gebeurd, dan zijn ze ook bereid, de republiek der Zuid-Molukken als vrij en soeverein te erkennen.

Ook voor Ir. J.A. Manoesama, het hoofd van de politieke missie der Republiek zuid-Molukken (kortweg RMS geheten), die dit nieuws in Den Haag bekendmaakte, was dit bericht nog kersvers. Een dag tevoren was het hem eerst ter ore gekomen, toen hij en zijn medeleiders 'ergens in het buitenland' besprekingen voerden met vertegenwoordigers van de Permesta.

„In afwachting van genoemde proclamatie', zo zei Ir. Manoesama, 'steken wij de vriendenhand uit naar de Permesta, om door gezamenlijke inspanning te komen tot een zo spoedig mogelijk herstel van het geschonden recht op zelfbeschikking van de volken in de archipel, die dit recht nog immer begeren".

xx

Dat de proclamatie van een vrije republiek op noord-Celebes zonder militaire gevolgen zal blijven, achtte Ir. Manuesama niet waarschijnlijk. Hij gewaagde er zelfs van, dat de strijd zich over een groot deel van de Indonesische archipel zou kunnen uitstrekken. Overigens, zo meende hij, zal wapengeweld dan niet meer tot een oplossing kunnen leiden. Het zal er van moeten komen, dat het buitenland - en hij dacht met name aan de Verenigde Naties - intervenieert.

Niet alleen de toestand in Indonesie ook de situatie der Ambonezen in Nederland werd door Ir. Manoesama gekritiseerd. Hij keerde zich met name tegen de minister van maatschappelijk werk, Dr. M.A.A. Klompé. Dat deze in de Tweede Kamer slechts verklaard had, te willen bevorderen, dat de daartoe gezonde Ambonezen naar Indonesië terugkeren, noemde hij 'onbehoorlijk'. Hij leidde er namelijk uit af, dat minister Klompé slechts de belangen van een speciale groep Zuid-Molukkers wil behartigen en wel die van een geringe minderheid, die er geen been in ziet, zich onder het bewind van Soekarno te stellen. Ir. Manoesama zei, verwacht te hebben, dat de bewindsvrouwe ook uitdrukking zou hebben gegeven aan begrip voor de visie van verreweg de meeste Ambonezen, die alleen dan de reis naar het verre Oosten willen ondernemen, indien ze er een vrije RMS vinden.

xx

Wij horen doorlopend, dat de zuid-Molukkers zich hebben te houden aan allerhande bepalingen, zo zei hij, 'maar een getuigenis ten gunste van de politieke idealen der meerderheid is er niet bij'.

Het argument, dat het weinig zin zou hebben, zo'n getuigenis af te leggen, omdat de vrije republiek zuid-Molukken een denkbeeldige staat is, wees Ir. Manoesama met beslistheid van de hand. Volgens hem heeft het nog minder zin, een verklaring als die van minister Klompé te verkondigen, want hij achtte het deel wat moeilijker, de terugkeer van de minderheid naar het tegenwoordige Indonesië te bevorderen, dan zich in te zetten voor de terugkeer van verreweg de meesten naar een vrije RMS.

'De minister mag hemel en aarde bewegen', zo formuleerde hij het, 'maar die minderheid komt er niet in'.

Overigens had hij er niet in het minst bezwaar tegen, dat de kleine groep Ambonezen inderdaad naar de Archipel afreist.

'Hoe eerder opgeruimd, hoe beter', luidde zijn standpunt in deze.

xx

Kortom, Ir. Manoesama achtte een aanvullende verklaring van Dr. Klompé 'dringend gewenst'.

De Permesta is, op 1 maart 1957 gestart onder aanvoering van de befaamde Ventje Soemoeal. Ze rebelleerde aanvankelijk tegen het regime van Soekarno aan de zijde van de PRRI, de Indonesische revolutionaire regering.

Later is tussen beide verzetsbewegingen tweespalt ontstaan, omdat - zo verklaarde Ir. Manoesama - aan de opstand geen stevige rechtsbasis is verschaft, en, wat wellicht van meer belang is geweest, omdat geen rekening is gehouden met de sterke variatie in geaardheid van de verschillende Indonesische bevolkingsgroepen. De PPRI, die zich ten volle van de Permesta heeft gedistancieerd, zetelt thans op Sumatra, terwijl laatstgenoemde beweging noord-Celebes in handen heeft.

xxx

Ook de regeling van de staatsrechtelijke status der Ambonezen was nog doelwit van Ir. Manoesama's kritiek. In Schiedam, zo vertelde hij, noteren de ambtenaren op het bevolkingsbureau, wanneer zich een Ambonees aanmeldt: 'Betrokkene is vermoedelijk van Indonesische nationaliteit'.

Kongo

Kasavoeboe roept op tot boycot

De Kongolese nationalistische leider Kasavoeboe die maandag de ronde-tafelconferentie had verlaten, heeft, naar verluidt een boodschap gezonden aan het „katel" van zeven politieke partijen dat onder zijn leiding staat, waarin hij aandringt op het boycotten van de conferentie.

Hij deed een beroep op zijn delegatie Brussel niet te verlaten en te wachten op zijn instructies.

In kringen in de omgeving van het „kartel werd gezegd dat de afgevaardigden waarschijnlijk de vorming zouden vragen van een voorlopige Kongolese regering die bevoegd zou zijn het toezicht te houden op de komende algemene verkiezingen in Kongo.

Modern water-distillatie-bedrijf op Flamingo eiland?

(Van een bijzondere correspondent)

Onderhandelingen zijn op Bonaire gevoerd om te komen tot een nieuwe water-destillatie-bedrijf voor de watervoorziening aan Kralendijk, Terra Corra, Entrejol, Noord Salinja en Rincón. Als de plannen doorgang vinden, dan zal dit nieuwe waterbedrijf volgens een modern systeem werken en met een capaciteit van 500 ton water per dag. Op het ogenblik wordt per dag ongeveer 157 ton water gebruikt. Het is te hopen, dat deze waterdestillatie-fabriek binnen niet al te lange tijd er komt, omdat het waterleidingwater in Kralendijk min of meer brak is. De gedeputeerden verklaarden ons, dat men eind van dit jaar of begin 1961 hoopt te beginnen met de bouw van deze water-fabriek.

Minder barrels ruwe olie

Blijkens een mededeling van het American Petroleum Institute heeft de gemiddelde dagelijkse produktie van ruwe olie in de V.S. in de op 22 januari geeindigde week 6.975.000 barrels bedragen, tegen 7.009.000 barrel sinds de overeenkomstige periode van het vorige jaar.

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

Elders noemt men de zuid-Molukkers 'Indonesiërs'. In een andere gemeente 'vreemdelingen'. en in weer een andere plaats vermeldt men helemaal niets. Ir. Manoesawa hoopte dan ook, dat minister Luns bij de behandeling van zijn begroting belooft, een commissie in te stellen, die deze kwestie heeft te bestuderen.

Amsterdamse Beurs

In een tamelijk rustige markt waren AKU's vanmiddag flauw en circa tien punten lager hoofdzakelijk op de dividendverlaging van de dochtermaatschappij American Enka. De overige internationale waarden verdeeld. Philips een weinig lager. Olie's iets beter en Unilevers in verhouding aan de vaste kant. Scheepvaarten doorelkaar een tot vier punten hoger. Cultures aangeboden en de staatsfondsen iets gemakkelijker.

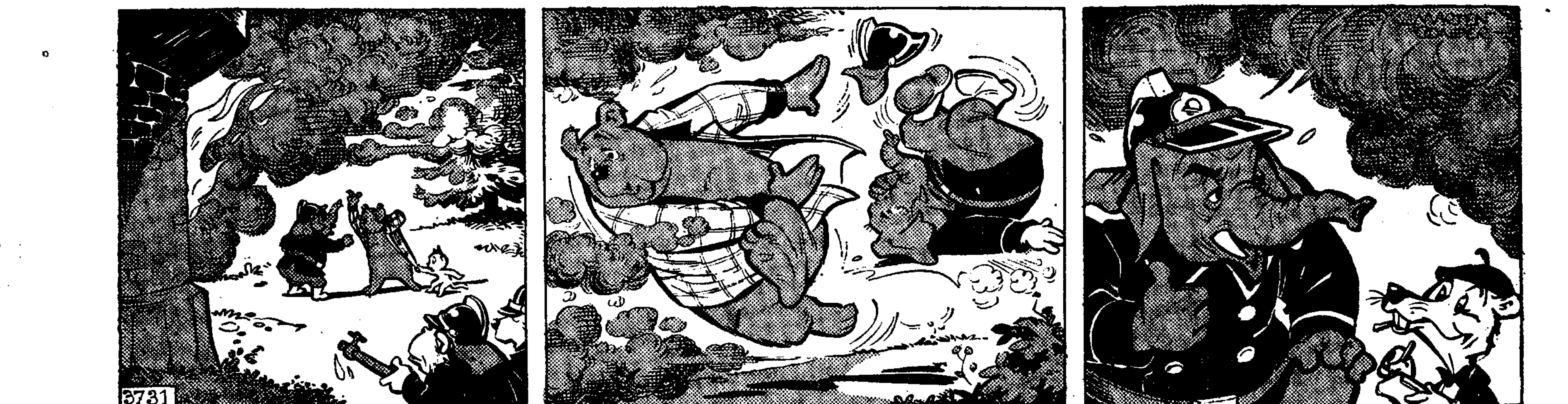
Kon. Olie 1[illegible].50
Unilever 758 3/4
Philips 776
Philips pref 289
Scheepvaartunie 158 3/3
AKU 485
KNSM 185 3/4
KPM 145 1/2
Ned. Handel Mij 255
Nat. Handelsbank 185
HVA 163 3/4
Amsterdam Rubber 122 7/8
Deli Mij 187.50
3 pct Ned 47 91 1/8
HAL 168 1/2
Walvisvaart 120 1/8
Amsterdamsche Bank 335
HBU cert. 234 1/4
Billiton 2e 372
Overzeese Gas 270
Borsumij 67
Lindetevens 141 1/2
Rotterdamsche Bank 299 7/8
Curacaose Handel Mij 170 3/8
WM Muller 357
KLM 112,50
Hoogovens 780
Nievelt Goudriaan 150 3/8
Excelsior 146
Ant. Brouwerij 260 1/4
Rott. Lloyd 162
Stokvis R S 213
Lening Ned. Ant. 98 1/2
Bank Ned. gem 4 1/2 58/59 97 1/8
Bank Ned. gem. 6 pct 1957 108 1/16
Bank Ned. gem. 5 1/4 1958 103 1/4
Nederl. 4 1/4 pct 1959 96 9/16
Ant. verf niet genoteerd

ANP/CBS Beursindices (1953:100)

De naam van de groep Indonesische fondsen is met ingang van heden veranderd in: Cultures, enz.

Intern. concerns 507.14
Industrie 251.61
Scheepvaart 169.20
Banken 191.10
Cultures enz. 150.17
Algemeen 347.09

TOM POES EN DE FEUNIX

3731. — Heer Ollie staarde met trillende lippen naar zijn studeerkamer, waar dichte rookwolken door de gesprongen vensters naar buiten sloegen.

„Hei ei!" zo prevelde hij, „het feunix-ei is in gevaar! Is er dan niemand, die iets doet?! Begrijpt men dan niet, dat alles wat mooi en oud is op het spel staat?"

Zo sprekende liep hij met aarzelende passen op de brandhaard toe, totdat hij tegen gehouden werd door Tom Poes.

„Blijf hier nu maar staan, heer Bommel," zei die. „Het is daar gevaarlijk! Ik kan beter eens even gaan kijken of er nog iemand naar binnen kan......"

„Ja, ja, houd die dikke tegen!" riep de brandweercommandant. „Hij bevindt zich in de blusbaan."

Deze woorden prikkelden heer Ollie. Plotseling zag hij zijn plicht helder en duidelijk voor zich. Met een grom trok hij zijn mond in een vastberaden plooi en voordat iemand er op verdacht was, snelde hij over de brandweeroverste heen het knetterende gebouw binnen.

Nu trad de journalist Argus uit de duisternis te voorschijn en boog zich met een blocnote over de gevallen commandant.

„Een mooie brand!" sprak hij prijzend. „Daar zit een goed stukje in; vooral nu heer Bommel met gevaar voor eigen leven weer naar binnen gaat. Een heldhaftig staaltje, mag ik wel zeggen. Wie wil hij redden? Is daar nog iemand binnen? Of gaat hij zijn geld halen?"

„Nee", zei de brandweermeester bitter, „hij wil een ei redden."

Eric de Noorman — De Ontembare

87. — Snel bindt Eric zijn paard aan een stevig boompje vast en sluipt achter de rovers aan. Het duurt niet lang, voor hij ze in het oog krijgt. Ze zijn afgestegen en staan fluisterend bijeen nabij een kleine waterval. Een uitstekende plek voor een samenkomst, bedenkt Eric. „Maar met wie? Met Harald? Het lijkt niet waarschijnlijk, dat deze zijn mannen getuige laat zijn van zijn ontmoeting, met zijn onbekende helpers." Geruisloos sluipt Eric naderbij. „Hij heeft argwaan gekregen, wat ik je brom!" fluistert er een. „Het is een sluwe rkel. Laten we niet langer wachten, ik wed, dat hij allang op weg is." „Hij kan geen sporen lezen", gromt de man, die er bij is gaan zitten, „dat hebben we meermalen gemerkt. Nee, ik wacht. Het kon best eens wezen, dat hij in de buurt is en ons in de gaten houdt, om dan stiekum achter ons aan te komen, als we hier weg gaan." Het klinkt Eric hoe langer hoe raadselachtiger in de oren, maar lang heeft zijn onzekerheid niet te duren. Opeens springt de zittende overeind en stoot zijn makkers aan. „Daar is-ie." En Erics ogen vallen haast uit hun kassen van verbazing; want wie nadert daar strompelend en kreunend langs de bee? De Skalde!

Middel en kwaad

(Vervolg naar pag. 1)

dat de bevoegdheid ter zake van een ingreep in de regeling en het bestuur van de huishouding van een eilandgebied aan het Rijksbestuur is toegekend om de autonome positie van de eilanden t.o.v. de centrale regering zo lang mogelijk vast te houden. Deze eilandelijke autonomie is indertijd de wens geweest van de Antilliaanse gesprekpartner zelf en heeft bij de verwerkelijking ervan de Nederlandse partner voor niet geringe opgaven gesteld.

Om deze zelfde redenen achten wij ook de bepaling, dat de gezaghebber bij de uitoefening van zijn nieuwe bevoegdheden zich stipt te gedragen zal hebben naar de bevelen, „welke ik als minister van algemene zaken van de Nederlandse Antillen nodig acht hem te geven", zonder meer onaanvaardbaar. Dit is een rechtstreekse (en volkomen onnodige) inbreuk op de eilandelijke autonomie, waarvan ooit gezegd is, dat ze de grondslag van ons Staatsrecht dient te zijn.

Tenslotte achten wij de maatregel zelve, ofschoon wellicht efficiënt om de regeling en het bestuur van de Curaçaose huishouding voor dit ogenblik doorgang te doen vinden, allerminst van dien aard, dat ze voldoet aan de doelstelling overeenkomstig artikel 93 van het Statuut.

Aan een „partij", i.c. het Bestuurscollege, worden alle bevoegdheden ontnomen, onverminderd de bevoegdheden van de andere „partij", i.c. de Eilandsraad. De gezaghebber zal derhalve voor de uitvoering van zijn taak overeenkomstig zijn nieuwe bevoegdheden en volgens de „stipte bevelen" van de minister van algemene zaken van de Nederlandse Antillen steeds zijn plannen aan de Eilandsraad ter goedkeuring hebben voor te leggen. De noodtoestand is juist ontstaan, doordat noch het Bestuurscollege noch zijn oppositie in de Eilandsraad (de helft plus één) één stap wenste te wijken. Thans bestaat deze conflictsituatie nóg en precies de maatregel van 30 januari jl. leidt er toe, dat men in die rampzalige halsstarrigheid aan beide zijden zal volharden.

We waren tot nu toe getuige van een optreden van Bestuurscollege en Eilandsraad, dat alleen maar het gevolg kon zijn van onrijpheid tot democratisch samenspel. Gezien de eenzijdige wijze, waarop thans bevoegdheden zijn ontnomen aan het zittend Bestuurscollege, kan men niet verwachten, dat de sfeer zal opklaren. Rampzaliger zou de toestand worden van de twaalf „heer en meesters" in van de twaalf „heer en me,sters" in de Raad het aantrekkelijk zal vinden (en wat niet is, kan nog komen, nietwaar?) om maar eens over te lopen naar de andere zijde. En dan zijn we mèt een Algemene Maatregel van Rijksbestuur in een nieuwe en veel ernstigere impasse geraakt.

De Rijksregering kan wel redenen gehad hebben, om een verzoek van de Landsregering te wachten en daarna hieraan volledig gehoor te geven. Maar de getroffen Rijksmaatregel (zoals ze ons in de mededeling van de minister-president bekend gemaakt is) lost NIETS op tenzij een ogenblikkelijke voortgang van de eilandelijke huishouding en — wat mocratische) toestand beslist niet in de hand.

En in die zin zou de Rijksregering nog wel eens spijt kunnen hebben, dat ze wel haar eigen overwegingen gevolgd heeft (alleen handelen als de Landsregering ons iets vraagt), maar niet voldoende oog gehad heeft voor de bedoeling van de betreffende artikelen van de Staatsregeling en het Statuut.

Spreek ik met de Amigoe?

(Vervolg van pagina 1.)

Op de meest rare plaatsen wordt tegenwoordig maar geparkeerd. De aloude verkeersbepaling — verboden te parkeren in de bocht — wordt met voeten getreden. En die politie maar bonnen schrijven. Groot gelijk hoor!!

o—o—o

Tel-Aviv weerspiegelt de dynamiek van ISRAËL

Dizengoff Street is in Tel-Aviv de straat, waar men flaneert, waar men kijkt en bekeken wordt.

(Bijzondere correspondentie)

TEL-AVIV, dec. — In de officiële reisgidsen wordt er maar een enkel woord aan gewijd: aan de Carmelmarkt in Tel-Aviv. En toch is dit een van de meest fascinerende wijken van de stad. Als de duisternis is gevallen — en dat is op het ogenblik al vrij kort na vier uur plaatselijke tijd — wordt er bij het licht van stormlampen, oliepitjes en neonbuizen geoffreerd, afgedongen en verkocht. De bezoeker uit Europa raakt niet uitgekeken op het assortiment van waren: groen-gele mandarijnen, blozende granaatappelen, zilverwitte knoflook en donkerpaarse aubergines. Er zijn stalletjes, die overdekt zijn met modieuze damestruitjes. Midden op straat bevindt zich een houtskoolkomfoor, waarop een Levantijnse maaltijd wordt bereid: stukjes lamsvlees, geregen aan pennen, worden geroosterd en de blauwe walm, die daarvan opstijgt, vermengt zich met de geur van gebraden sjalotten en tomaten. Kunstbloemen, snoepgoed en vreemde platte broden worden aan de man gebracht. En langs de stalletjes beweegt zich een dichte menigte kopers en kijkers. Op een gegeven ogenblik komen twee neringdoenden als kemphanen tegenover elkaar te staan, twee groentehandelaren, die elkaar met fonkelende ogen en in ondoorzichtig Hebreeuws de waarheid zeggen. Er is maar één woord, dat ons bekend voorkomt. Allebei slingeren ze het hun tegenstander in het gelaat: „Idioot!" en het is nauwelijks te geloven, dat dit een zeer oud Talmoedisch woord is...... De marktbezoekers maken vol verwachting plaats voor het relletje en zij praten nog na, als de ruzie al lang is verflauwd en de beide opponenten naar hun stalletjes zijn teruggekeerd. Hacarmel Street is een soort geconcentreerde Albert Cuyp, met misschien een vleugje Pasar Baru; de weeë lucht van de guava's doet sterk denken aan de durian. Het is er kleurig, bont en beweeglijk; er hangen duizend geuren tegelijk en er flaneert een verrukkelijk slag mensen.

Pierre Gilbert, die zeven jaar lang Frans ambassadeur in Israël is geweest, heeft dezer dagen op zijn afscheidstournee gesproken over het gemak waarmee de Israëliërs in opwinding kunnen raken. „U bent toch blijkbaar heel sterk een mediterraan volk gebleven", zei hij en dat was een waar woord. Niet alleen op de markt, maar ook over de straten en pleinen beweegt zich een mediterraan volk, levendig, praktisch en met een aanstekelijke neiging om de conversatie door middel van handgebaren breedte en perspectief te verlenen.

Op de zaterdagavond, wanneer de sabbath als geëindigd wordt beschouwd, lijkt het, of alle 360.000 inwoners van Tel-Aviv de grote winkelstraten bevolken. Zij slenteren langs Allenby Road of zitten op de terrasjes van de Dizengoff Street.

Daar, in het centrum van de stad, krijgt men een kaleidoscopische indruk van het moderne Israël. Bijna alle nuances van Joodse orthodoxie zijn er vertegenwoordigd: ascetische mannen met baarden en breedgerande zwarte hoeden; modieus geklede vrouwen, die vaak zo onwezenlijk knap zijn, dat men zich aanhoudend verbaast, dat er in Israël niet iedere dag een nieuw Hooglied wordt geschreven; kleine jongetjes met op het hoofd stemmig-zwarte of kleurig geborduurde schedelkapjes, de kipa's. Men loopt, men kijkt, men wordt bekeken.

De meest opmerkelijke groep vormen misschien de sabra's, die in het land geboren Israëliërs, die zo genoemd worden naar de vrucht van de cactussen, die overal langs de buitenwegen in het stof hurken: stekelig van buiten en zacht van binnen. Er wordt van hen gezegd, dat hun omgangsvormen niet onberispelijk zijn. Inderdaad schromen zij niet om in het hyper-luxueuze Mann-Auditorium een concert van het Israëlische Philharmonische Orkest bij te wonen en dan gekleed te gaan in shorts of jeans. Uitermate toeschietelijk zijn zij evenmin en het aantal hunner, dat de ganse dag op kauwgom kauwt, is aanzienlijk.

Men kan dat onwellevendheid noemen, maar men kan het ook anders stellen. Men kan ook zeggen, dat deze nieuwe Joodse generatie is verlost van de idiosyncrasieën, die het voorgeslacht in de diaspora en — wie weet — in de kampen zijn opgedrongen.

De kelner, die ogenblikkelijk de houding aanneemt, wanneer men het woord tot hem richt, is bepaald geen sabra. Hij komt uit Hongarije en heeft zijn vak geleerd in Boedapest. Als hij in Israël blijft, zullen zijn kinderen sabra's zijn. Zij zullen niet meer in de houding springen; het zal lijken, of zij langer van stuk zijn geworden en of zij blonder zijn dan hun vader. De sabra's zijn bevrijd uit het ghetto en met zelfbewuste tred wandelen zij temidden van vrienden en vriendinnen over de Dizengoff Street.

Ergens in een Italiaans eetpaleis van chroom en glas wordt onze aandacht getrokken door een merkwaardig tafereel. Grootvader en grootmoeder gaan met hun kleinkind „buiten de deur" eten. Er is nog een vierd hongerige: een klein bruin hondje, dat grootmoeder op haar wel-gecapitonneerde heup draagt. Grootvader bestelt één bord soep. Hij neemt zelf een paar lepels vol, veegt dan zijn mond en zijn snor af met de rug van zijn hand en schuift met een meesterlijk geacteerde verachting voor de overige bezoekers van het restaurant, het bord door naar grootmoeder, die zwijgend het restant deelt met het kind. Het hondje wordt gelukkig gemaakt met een of ander onderdeel van de kip.

Grootvader laat nu de tweede gang komen, wederom één bord, ditmaal gevuld met een of andere „pasta". Het protocol wordt gewijzigd. Grootmoeder en kleinkind mogen er eerst iets van nemen; zij haasten zich, om zoveel mogelijk naar binnen te krijgen. Maar de regie van grootvader is onverbiddelijk. Hij geeft een bevelend tikje op het tafelblad en gedwee wordt hem de „pasta" toegeschoven.

Met welbehagen nuttigt hij ongeveer twee-derde van het gerecht en dan roept hij de kelner. Hij wijst met afgrijzen naar zijn bord en somt in enkele Jiddische zinnen zijn klachten op: „In de eerste plaats smaakt het naar niets en in de tweede plaats is het veel te weinig."

Dit jaar bestaat Tel-Aviv een halve eeuw. Meir Dizengoff, naar wie de grote winkelstraat en een fraai plein zijn genoemd, behoorde tot de oprichters en hij was de eerste burgemeester van de stad. Vijftig jaar geleden bevond zich op deze plaats een verlaten duinlandschap. In Jaffa woonden wel Joden, maar zij huisden voornamelijk in gebouwen, die door de Arabieren waren neergezet en die bijster primitief en onhygiënisch waren.

Sommige Joden sloten zich aaneen in een bouwvereniging, de „Ahuzat-Bayit". Het was hun bedoeling een woonwijk in Europese stijl te stichten. Zij kochten een stuk duingrond ten noorden van Jaffa en in 1909 begonnen zij te bouwen met een krediet, dat hun was verstrekt door het Joods Nationaal Fonds. Zij gaven hun woonwijk de naam Tel-Aviv, de Heuvel van de Lente; zo luidde ook de titel van de Hebreeuwse vertaling van het boek van Theodor Herzl „Altneuland". Vooral na de intocht van Lord Allenby in 1917 breidde Tel-Aviv zich snel uit. Het overvleugelde het oude Jaffa, kreeg in 1921 een semi-autonome status en heeft zich thans ontwikkeld tot de grootste stad van Israël.

Tel-Aviv, zo zegt men, is gebouwd op wissels. Een ander verhaal is, dat de „Ahuzat-Bayit" vijftig jaar geleden is begonnen te bouwen op een krediet, dat werd verleend op een zilveren lepeltje. Op dat eerste **krediet werden nieuwe** kredieten gegeven **en pas dit jaar,** nu er een Joodse **metropolis** is verrezen, heeft men ontdekt, **dat het lepeltje niet** van zilver was...... **Natuurlijk zijn dit** sterk apocrieve **lezingen, maar zeker is,** dat **Tel-Aviv, zoals het er nu staat,** een goed voorbeeld **is** van de resultaten, waartoe een weinig orthodoxe en geheel ontraditionele **economie in Israël heeft geleid.**

Een open brief terwille van Bonaire

Enige tijd geleden wees een plaatselijk weekblad er op dat als men zijn oor te luisteren legt „langs de weg" men veel dingen te horen krijgt en dan vaak tot de conclusie komt dat er ontevredenheid heerst onder degenen, die men zo links en rechts ontmoet. Bedoelde het weekblad speciaal Curaçao, op Bonaire is het al niet anders. Daar doet zich vooral de omstandigheid gevoelen, dat de gehele bevolking slechts ongeveer vijfduizend zielen telt, zodat iedereen iedereen kent. Blijft zelfs op Curaçao iets niet lang geheim, op Bonaire weet men alles binnen de kortste tijd. Heeft de heer X zich 's avonds eens te goed gedaan aan het gerstenat — al dan niet Antilliaans — of aan Cubaanse rum, dan weten de geïnteresseerden dat, de volgende morgen al in geuren en kleuren te verhalen. Nu is het bovenaangehaalde voorbeeld niet bepaald rampzalig, iedereen kijkt immers wel eens te diep in het glaasje. Het wordt allemaal anders wanneer de politiek gaat meespreken, want in de kleine gemeenschap kan alles met politiek te maken hebben en er desnoods met de haren bij gesleept worden. Indien „gewenst" kan men immers in de politiek gebruik maken van 's mans borreltje door het een beetje aan te dikken, „bij te vullen" zo gezegd en een en ander dan met verve den volke kond te doen. Zelfs een eerzaam huisvader „breken" is dan maar een klein kunstje. Dat politiek op deze manier gevoerd een onding is, is evident. Er ontstaat vijandschap waar eerst gemoedelijkheid heerste. Zelfs in gezinnen ontstaan onenigheid. Partijleden X en Y staan tegenover elkaar als kat en hond en de verwijdering dreigt steeds groter te worden. Over deze ontwikkeling maakt men zich in de Bonairiaanse huiskamers ongerust en niet ten onrechte. Families begluren elkaar intussen met argusogen om te zien of er weer wat partijdigs wordt gedaan.

Overal verneemt men dezelfde klacht: „Het Bonaire van tegenwoordig is niet meer hetzelfde als dat van vroeger. De politiek heeft veel verpieterd en verzuurd. Gaat men zo door dan is binnen de kortste tijd de vriendelijkheid van Bonaire en zijn bevolking verdwenen.

In vroeger tijden zou men iedereen die men langs de weg zag voortsjokken onder een brandende zon, een cabez di boto (lift) geven. Tegenwoordig kijkt men de man eerst eens aan om te zien of het geen politieke tegenstander is."

Ergens anders verneemt men: „Waarom moet men steeds maar weer oude koeien uit de sloot halen om tegenstanders dood te verven."

Weer een andere klacht luidt: „Nu Bonaire juist eendrachtige samenwerking nodig heeft om er boven op te komen, zaait men verdeeldheid".

Een bezoeker zal deze verdeeldheid nog niet zo spoedig opmerken, maar als men zijn oor te luisteren legt dan hoort men de ontevredenheid in beide politieke kampen over deze gang van zaken, die niet nodig behoeft te zijn. Beide groepen zeggen het te betreuren en toch....

Een ander probleem waar Bonaire mee worstelt is de grote werkloosheid. Van de vijfduizend inwoners zijn er vijfhonderd werkloos. Tien procent der bevolking heeft geen werk en het percentage jonge werklozen is zeer groot. Soms trekken de jonge mannen de zee op om eens wat te vissen. Werkverschaffing in de goede betekenis van het woord dient dus een punt van bijzondere overheidszorg te zijn.

Het eilandsbestuur heeft in het kader van de werkverschaffing reeds veel tot stand gebracht. Een uitgebreid wegennet is er gekomen. Verschillende projecten zijn uitgevoerd zoals Plantage Aruba. Maar ook de werkverschaffing — zo lijkt het of zo is het — is in het politieke vlak verzeild geraakt en dan is het „brood en spelen" geblazen met alle narigheid van dien.

Het is jammer te moeten constateren dat zich in de kleine Bonairiaanse gemeenschap moeilijkheden voordoen die met een beetje goede wil uit de wereld geholpen kunnen worden. Nog is Bonaire een vriendelijk eiland, maar de vriendelijkheid onder de bewoners taant. Het zou jammer zijn als de verworven eilandelijke autonomie er oorzaak van wordt dat deze vriendelijkheid geheel en al verdwijnt om plaats te maken voor harde zakelijkheid jegens elkaar, baantjesjagerij, vriendjespolitiek en persoonlijke verguizingen.

Het is te wensen dat deze sombere wolken boven Bonaire verdwijnen zodat Bonaire ook in politiek opzicht het vriendelijke en gemoedelijke eiland blijft dat het immer was.

Van D.

Vis op grote diepte

Professor A. Piccard, de Zwitserse ontwerper van de duikgondel „Trieste", die zaterdag in de Stille Oceaan een diepterecord heeft gevestigd, heeft in Lausanne verklaard, dat zijn zoon Jacques op 11.500 meter diepte een vis van ongeveer 30 centimeter heeft waargenomen.

Professor Piccard is daarom van oordeel, dat de mening dat op deze diepte geen leven mogelijk is door de ontzaglijke druk van het water, verkeerd is. De waargenomen vis was zich deze reusachtige druk niet bewust en zwom rustig verder. Dit was mogelijk, omdat de inwendige druk gelijk was aan de uitwendige, zei professor Piccard.

Inkrimping van Britse strijdkrachten

De Britse waarnemende minister-president, Butler, heeft op een openbare vergadering te Birmingham gezegd dat het personeel van de Britse strijdkrachten sedert het einde van de Koreaanse oorlog is ingekrompen met 36 procent. De Britse regering neemt aan dat in 1962 het antal mannen in de Britse strijdkrachten zal zijn gehalveerd vergeleken met tien jaar eerder.

Deze cijfers kunnen de vergelijking met de inkrimping van de Russische strijdkrachten met 37 procent, die minister-president Chroesjtsjef heeft aangekondigd, glansrijk doorstaan, maar dit doet niets af van de voldoening van de Britse regering over het besluit van de Russische regering, aldus Butle.

De nieuwe taalmethode

Lezing voor Don Bosco-leden

De nog jonge Bonairiaanse afdeling van de Onderwijzersvereniging „Don Bosco" schijnt het gezonde principe te volgen: „Wij zelf kunnen ook nog veel leren". Dezer dagen was er een geanimeerde bijeenkomst van de Onderwijzers en Onderwijzeressen van Bonaire om naar het woord van Frater Anton te luisteren, die zou spreken over de nieuwe taalmethode.

Dat het een niet gemakkelijk onderwerp zou worden, bleek al direct toen ieder van de toehoorders een papier in de hand kreeg met een uitgebreid schema van het tebehandelen onderwerp: Nieuwe taalmethode voor de Antillen. Het was geen gemakkelijk te verslane lezing, maar we zouden toch enkele hoofdgedachten uit deze lezing aldus kunnen samenvatten:

Een werkgroep is al vele maanden bezig aan de opzet en uitwerking van de nieuwe taalmethode. Het gaat hier over het aanleren van de Nederlandse taal, die, ook volgens de wet, de voertaal is van ons onderwijs. In zekere zin kan men zeggen: de taal is heel het onderwijs. Het is niet slechts een van de vele vakken, maar het hele onderwijs hangt af van de taalkennis of liever taalvaardigheid, in casu de Nederlandse taal.

De tweetaligheid van onze eilanden is een grote handicap voor het onderwijs. In een eentalige landen, b.v. Nederland, komt een klein kind op school met een behoorlijke taalvaardigheid, thuis bij moeder geleerd. In die taal krijgt het verder onderwijs. De school zal daar het kind van de gemeenzame taal naar de algemene taal trachten te brengen. Het heeft al een behoorlijke woordenschat, taalvaardigheid en uitspraak, en deze zullen nu verder ontwikkeld worden.

De tweetaligheid van onze eilanden is een grote handicap voor het onderwijs. In eentalige landen, b.v. Nederland, komt een klein kind op school met een behoorlijke taalvaardigheid, thuis bij moeder geleerd. In die taal krijgt het verder onderwijs. De school zal daar het kind van de gemeenzame taal naar de algemene taal trachten te brengen. Het heeft al een behoorlijke woordenschat, taalvaardigheid en uitspraak, en deze zullen nu verder ontwikkeld worden.

Het Antilliaanse kind komt, over het algemeen, zonder enige kunde of kennis van de Nederlandse taal op school. Gebruikt men nu gewoon een taalmethode die voor Nederland geschreven is, dan begaat men de onherstelbare fout, dat men eigenlijk aanwezig veronderstelt wat men het kind nog zou moeten leren, maar bovendien geven die Nederlandse boekjes geen aanknopingspunten met het kind zelf, noch wat betreft zijn gevoelsleven, noch wat aangaat het milieu, de omringende natuur, de omringende menselijke gebruiken, en bedrijvigheid. Het kind kan dan geen belangstelling opbrengen. Gebrek aan belangstelling is dan ook de algemene klacht op al onze scholen. Verbalisme (zinsloos, inhoudloos woordgebruik) is het normale gevolg van deze en andere factoren.

De nieuwe taalmethode wil dat voorkomen, door zoveel mogelijk een natuurrmethode te zijn. Vanaf de eerste klas af zullen de kinderen het Nederlands moeten leren verstaan, en ook moeten leren spreken over dingen die hen aangaan, hun gevoelsleven aanspreken, aansluitend bij de omgeving die ze waarnemen, b.v. te beginnen met alles wat ze in het klaslokaal zien. In de hogere klassen zullen de interessen geleidelijk aan uitgebreid worden tot over de grenzen van de Antillen, tot over de hele wereld, die zich immers steeds aan hen zal blijven presenteren door pers, radio en film.

De natuurlijke groei van het taalvermogen moet hier gerespecteerd worden. En dat is: het kind moet de taal leren, allereerst door horen en nazeggen, dus spreken. Aanvankelijk moet het kind niets te lezen of te schrijven krijgen wat het niet verstaat en zelfs kan zeggen, dus gebruikt bij het eigen spreken.

Het is dan ook van het allereerste belang, dat de Onderwijzer of Onderwijzeres zelf de taal goed spreekt (ook goed uitspreekt), en alleen maar Nederlands spreekt, en dit veel en natuurlijk spreekt met de kinderen, net zoals het kind thuis leert spreken bij moeder. Het papiaments, dat een grote rol speelde bij het opzetten van de methode, mag alleen maar een redding uit de nood zijn in sommige gevallen.

Het leren spreken van het kind is niet zozeer een kwestie van verstandelijk inzicht of begrip, maar een kwestie van vaardigheid, kunde, routine of „automatisering". Dus het taalgebruik moet aangeleerd worden door herhaling totdat het kind het te pakken heeft. Daarna pas kan het er ook verstandelijk mee werken.

Dit alles is in de nieuwe taalmethode zou nauwkeurig mogelijk en zo uitgebreid mogelijk verwerkt, in het leermateriaal: leesboekjes, taalboekjes, platen enz. De methode strekt zich voorlopig uit tot de zes klassen van de lagere school. Ze presenteert de kinderen een woordenschat van ongeveer 3000 woorden, waarvan er 1200 al bestemd zijn voor de twee eerste klassen. En met dit eenvoudige Nederlands zal het goed en voldoende kunnen werken in de klassen van het voortgezet onderwijs.

Na de lezing van Frater Anton was er gelegenheid tot vragen stellen. Tweeëntwintig vragen kwamen binnen, die door de spreker gesorteerd werden en daarna beantwoord. Dit systeem van discussie werkte goed en voorkwam veel tijdverlies en afdwalingen van het onderwerp. • Uit het aantal vragenstellers bleek dan ook wel de brandende belangstelling van de kant van de toehoorders.

Een vruchtbare avond!

Veredeling van petroleum

Russische geleerden zijn er in geslaagd, aldus meldt het Russische persbureau, Tass, een manier te vinden waarop van petroleum een hoogwaardige brandstof kan worden gemaakt en die het mogelijk maakt de kosten van de produktie van motorbrandstof tot op een derde of een vierde te beperken. In een proefinstallatie van de olieraffinaderij van Moskou is op deze wijze al drie jaar brandstof geproduceerd.

K.N.S.M.

Dividend 1959: Negen procent

Betaalbaar in contanten

De directie van de KNSM deelt mede, dat in de gisteren gehouden vergadering van commissarissen en directie besloten werd, aan de vergadering van aandeelhouders, die op 26 februari a.s. zal gehouden worden 9 voor te stellen het dividend over 1959 te bepalen op negen procent, betaalbaar in contanten. (over 1958 werd 11 pct uitgekeerd).

Staking busbedrijf in Nederland

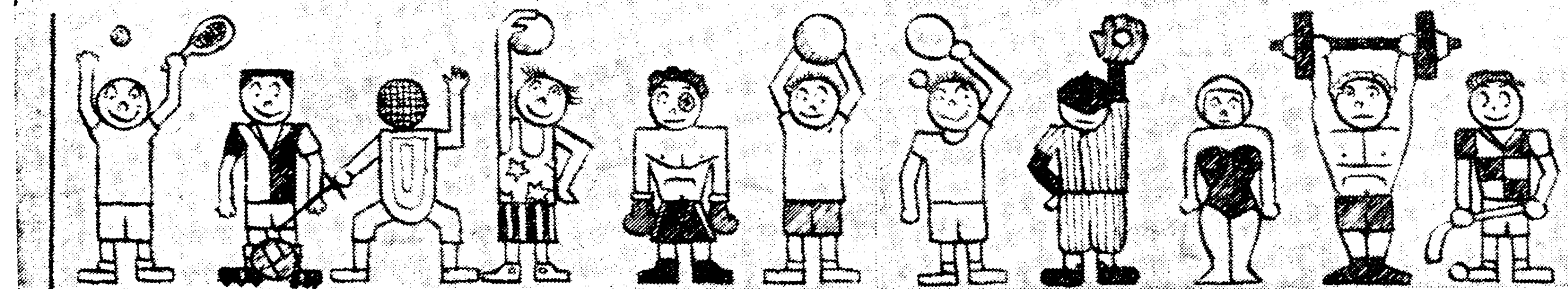
Overleg over meer loon hervat

Onder aandrang van het parlement heeft de Nederlandse regering besloten het overleg over een 20 procent loonsverhoging in het vervoerbedrijf te hervatten. Op het departement van verkeer in Den Haag zijn de onderhandelingen gistemiddag begonnen.

Volgens het merendeel van de avondbladen, heeft de regering haar eerste reactie op autobusstakingen in midden- en Westnederland herroepen. Zij stelde dinsdag, dat de besprekingen over loonverhoging in deze bedrijfstak zouden worden opgeschort, totdat de sfeer weer was opgehelderd. De vakbonden protesteerden hiertegen, aangezien de stakingen niet van de werknemersorganisaties waren uitgegaan, en deze disciplinaire maatregel - in de vorm van een ultimatum - naar hun mening tegen de stakers gericht, ten onrechte het gehele vervoerswezen zou treffen. De behandeling van de begroting binnenlandse zaken in de Tweede Kamer werd onderbroken voor bespreking van de kwestie. De socialistische fractieleider, Mr. Burger wilde met een motie de regering krachtig bewegen het loonoverleg te hervatten. Ofschoon de regeringspartijen tegen deze motie stemden, en haar aldus lieten stranden, werd toch van deze zijde een beroep gedaan op de regering tot hervatting van de besprekingen.

In Brabant wachtten echter gisteren burgers vergeefs op de bussen in de voornaamste steden. Het Brabantse vervoersbedrijf had ook besloten tot een staking van 24 uur, nadat in Zeist en in het Westland de stakende buschauffeurs hun werkonderbreking hadden beeindigd.

AMIGOE-SPORT

K. N. V. B.

Heel wat wedstrijden afgelast

In verband met sneeuwval in vele delen van het land, vonden dit weekeinde slechts weinig wedstrijden doorgang. Voor de eredivisie van de K.N.V.B. werden drie wedstrijden gespeeld, voor de overige klassen van het betaalde voetbal in totaal twaalf, voornamelijk in het zuiden en noorden van het land.

Alle wedstrijden der amateurs eerste klasse werden afgelast.

Eredivisie:
Rapid JC — VVV 2-1
Fortuna'54 — DOS 1-1
NAC — Willem II 3-1

Eerste divisie A:
GVAV — KFC 1-0
NOAD — Excelsior 3-1
SVV — BVV 2-1
Rigtersbleek — Stormvogels 4-4.

Eerste Divisie B:
Heracles — Eindhoven 4-2
Helmondia'55 — Alkmaar 2-1
VSV — DFC 1-3
Leeuwarden — RBC 2-0

Tweede Divisie A:
Wilhelmina — NEC 5-0
Longa — Roda Sport 0-0.

Tweede Divisie B:
Enschedese Boys — Velocitas 4-2
Oldenzaal — Zwartemeer 1-1
Tubantia — Heerenveen 0-1.

Engeland W. - Indie

Feestmatch ontaardt

De ruim 28.000 supporters van West-Indië voelden het aan als een grove onrechtvaardigheid. Nauwelijks had de umpire op de derde dag **van de tweede testmatch tussen West-Indië en Engeland te Trinidad** debutant Charran Signgh run out gegeven, of de hel barstte los. Het begon met het gooien van enkele flessen en blinkjes. Toen echter de umpire weigerde zijn beslissing te herzien, bezetten de Westindische supporters snel de pitch.

Met een politie-escorte werd het Engelse team veilig naar het paviljoen gebracht. Ruim een uur voordat de officiële speeltijd was verstreken moest de wedstrijd worden beëindigd. Het ziet er overigens somber uit voor West-Indië, want in antwoord op het eerste innings totaal van Engeland, dat 382 bedroeg, scoorden de batslieden van West-Indië slechts 98 runs voor het verlies van 8 wickets.

Nederlandse boksers

Succesen trekken de aandacht

De successen van enkele Nederlandse professional boksers in het laatste jaar beginnen in Europa de aandacht te trekken. De bekende Parijse promotor Benaim heeft thans twee Amsterdammers uitgenodigd om in Parijs hoofdpartijen te komen boksen. In de eerste plaats geldt dat de middengewicht Harko Kokmeijer, die 8 februari as. tegen de bekende Fransman Diouf zou moeten uitkomen. Inmiddels heeft promotor Termeulen reeds een contract voor Kokmeijer afgesloten voor een gevecht op 4 februari tegen de Nigeriaan Abel Soudan, zodat voor het gevecht tegen Diouf een andere datum moet worden gezocht.

Vast staat, dat de welter Theo Baars eind februari in Parijs zal uitkomen tegen de Fransman Auzel.

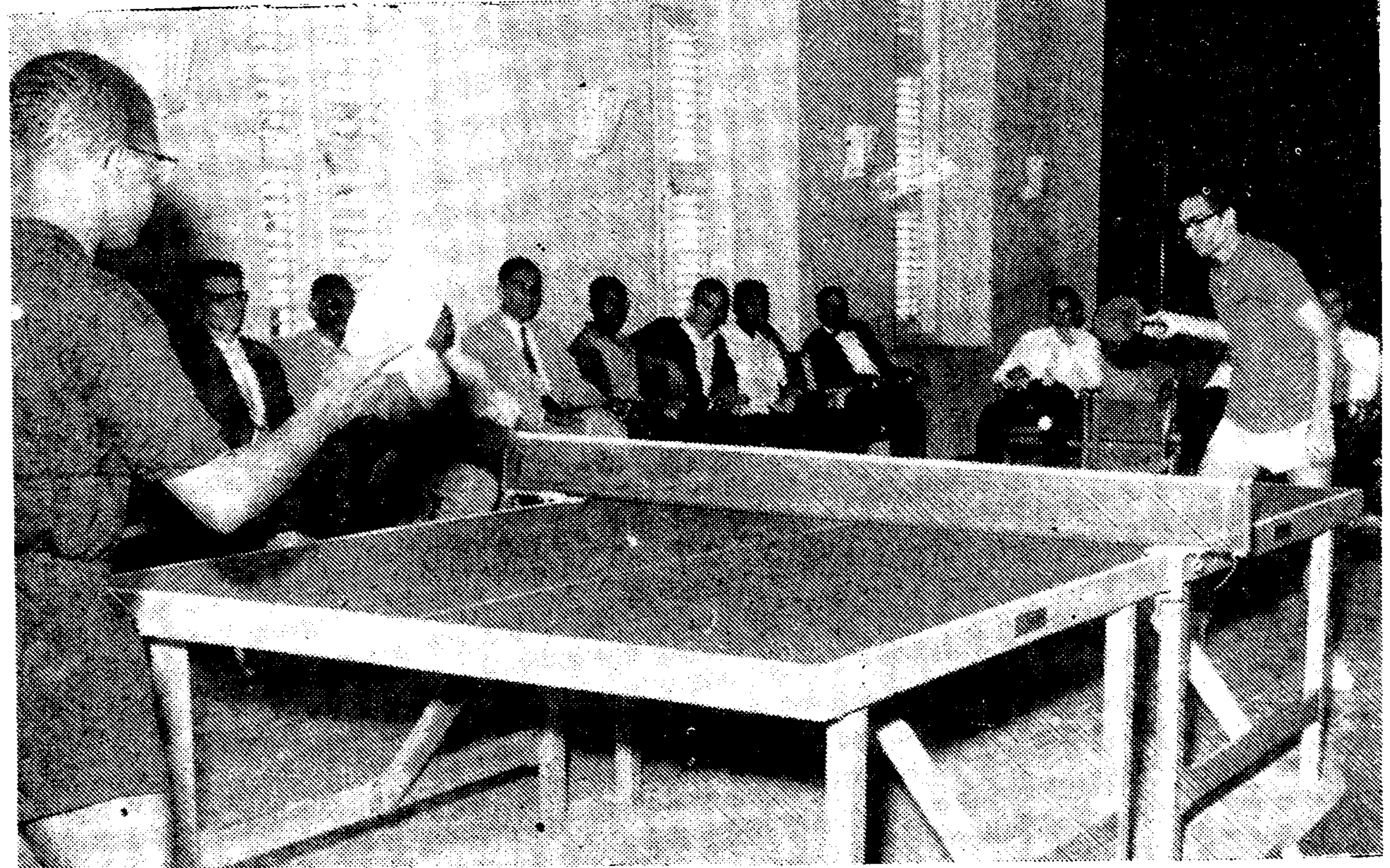
In het programma van Gent op 4 februari bokst ook de Amsterdammer Tonnie van Eijk in het lichtgewicht tegen de Belg Auzel.

In het programma van Gent op 4 februari bokst ook de Amsterdammer Tonnie van Eijk in het lichtgewicht tegen de Belg Verhelst. Twee dagen later bokst de middengewicht Nelis Oostrum in St Quentin tegen de Fransman Kopec.

Tenslotte zal de zwaargewicht Al Cramp 13 februari as. in Dortmund uitkomen tegen de Duitser Westphal.

JOHN THOMAS verbetert wereldrecord

De 18-jarige Amerikaan John Thomas bereikte bij het hoogspringen tijdens indoorwedstrijden te New York een hoogte van 2.17 meter, waarmee hij 1 centimeter hoger kwam dan de Rus Stepanov, die met 2.16 meter wereldrecordhouder is. Thomas prestatie zal echter niet als wereldrecord kunnen worden erkend, daar deze „binnen" werd geleverd.

Ibi Coffi (links) en Dito Vlieg (rechts) waren twee van de spelers, die bij de officiële opening van het tafeltenniscentrum een demonstratiewedstrijd speelden. Dito Vlieg wist deze wedstrijd te winnen. Het tafeltenniscentrum voorziet ongetwijfeld in een behoefte. Een woord van waardering aan het adres van de tafeltennisbond is hier zeker op zijn plaats. Wij hopen, dat vele tafeltennisliefhebbers van het centrum gebruik zullen maken.

Voetbal Aruba - Curacao

Wedstrijden met weinig hoogtepunten

CURAÇAO wint met 3-1 en 2-0

De twee in het afgelopen weekeinde gespeelde wedstrijden tussen de elftallen van Curaçao en Aruba hebben voetbal van lage klasse te zien gegeven. Noch de ontmoeting van zaterdagavond, noch het treffen op zondagmiddag hebben het niet talrijk opgekomen publiek kunnen bekoren. De wedstrijd van zaterdag werd met de score van 3—1 door Aruba gewonnen. Ook in de tweede wedstrijd bleef Curaçao de meerdere van het Arubaanse team, dat in de tweede helft twee Curaçaose spelers in zijn gelederen kreeg opgesteld. De eindstand van de tweede wedstrijd was 2—0.

De ontmoeting op zaterdag stond op minder slecht peil dan die van de volgende dag. Aruba scoorde het eerst uit een doelpunt van Joechi Jansen in de tiende minuut. Curaçao liet dat niet op zich zitten en binnen een minuut werd de gelijkmaker gescoord door Henrique.

Na zestien minuten spelen viel Bonifacio in voor De Lannoy. De Jong-Colombia-speler voldeed prima en speelde een zeer goede partij, evenals Henrique en Ga Bernardina. Nog voor het verstrijken van de eerste speelhelft scoorde Martel voor Curaçao. Dit doelpunt, dat naar onze mening en naar die van het merendeel van het publiek een gaaf doelpunt was, werd door scheidsrechter Rudolfina afgekeurd. Met 1—1 stand ging de rust in.

Na de rust werd het spelpeil iets beter. Bibiana viel in voor Daal.

In de zevende minuut kreeg Curaçao een penalty toegewezen wegens ongeoorloofd spel in het strafschopgebied. Ibi Jansen zette de strafschop om in een doelpunt (2—1).

Twee minuten hierna werd de derde goal door Curaçao gescoord. Het was Bibiana, die de stand op 3—1 bracht. Gedurende het verdere verloop werd er niet meer gescoord, zodat de stand op 3—1 bleef.

Zondagmiddag traden beide teams enigszins verzwakt in het veld, hetgeen het peil zeker niet ten goede kwam. Vooral voor de rust was er van goed voetbal geen sprake. Drie minuten voor rust scoorde Valerian het eerste doelpunt. Hij kreeg een goede pass toegespeeld, waardoor hij alleen voor keeper Richardson kwam te staan. Tegen Valerians harde schot in de uiterste linkerbovenhoek was de Arubaanse keeper niet opgewassen: 1—0. Ook in deze wedstrijd werd het peil na de rust iets beter. Er kwamen aan weerszijden enkele veranderingen. Voor Aruba vielen Dirksz en La Rosa in, terwijl de Arubaanse gelederen werden versterkt met de Curaçaose spelers Regales en Ibi Jansen. Bij Curaçao viel Philips in voor de geblesseerd geraakte Valerian, terwijl keeper Liberia plaats maakte voor Tweeboom. Zesentwintig minuten na de rust liet Pong Martel het tweede doepunt voor Curaçao noteren. De eindstand was dus: 2—0.

Het Arubaanse team zal de Nederlandse Antillen vertegenwoordigen op de Centraalamerikaanse en Caraïbische kampioenschappen, die tegen het midden van deze maand te Cuba een aanvang nemen. Naar wij van onofficiële zijde vernamen, zal het Arubaanse team worden versterkt door vier Curaçaose spelers, t.w. Ga Bernardina, Ibi Jansen, Bibiana en Regales.

Tafeltennis

Centrum geopend

Gistermiddag had onder goede belangstelling de opening plaats van het tafeltenniscentrum van de C.T.T.B. Zoals bekend is het Kransgebouw ter beschikking gesteld van de tafeltennisbond, die dit gebouw als tafeltenniscentrum heeft ingericht. Verscheidene genodigden waren bij de officiële opening aanwezig. Zo merkten wij o.m. op de minister van opvoeding, cultuur en volksgezondheid, mr I. C. Debrot en afgevaardigden van enkele Curaçaose sportbonden.

De heer Lionel Capriles, voorzitter van de Curaçaose Tafeltennisbond, hield een toespraak, waarin hij het doel en het streven van de bond m.b.t. dit tafeltenniscentrum uitzette. De heer Capriles sprak de hoop uit, dat het centrum in het door het bondsbestuur beoogde doel zal beantwoorden.

Na de toespraak van de bondsvoorzitter werden enkele demonstratie-wedstrijden gehouden tussen enkele van onze beste tafeltennissers. Van deze wedstrijden was de tweede game tussen Dito Vlieg en Ibi Coffi wel de meeste aantrekkelijke.

Vanaf vandaag is het centrum voor het publiek opengesteld. De tijden, waarop van het centrum gebruikt kunnen worden gemaakt, zijn: op weekdagen van 18.00 uur tot 23.00 uur, 's zaterdags van 15.00 uur tot 22.00 uur en 's zondags van 10.00 uur tot 15.00 uur.

Tenniswedstrijden „TIN-TAN"

Rudy Plaate wint k.o.-tournooi

Gisteren werd op de Hugo Bakhuis-baan aan de Schout bij Nacht van Staverenweg een knock-out tournooi gespeeld door de leden van de zogenaamde „TIN TAN" tennisclub. Deze club bestaat uit spelers die regelmatig van de grote gastvrijheid van Hugo Bakhuis profiteren om op zijn baam het tennisspel beter onder de knie te krijgen.

Aangezien Hugo Bakhuis zelf een verwoed tennisspeler is en hij om de ons één of andere onbekende redenen de bijnaam heeft verworven van „TIN TAN" en er steeds meer spelers gebruik gingen maken van Hugo's buitengewone gastvrijheid besloot men onder deze spelers een knock-out tournooi te organiseren.

Iedere zondagmorgen om 6 uur kan men de kern van deze z.g. TIN-TAN-club, die op papier in het geheel niet bestaat, op de Bakhuis-baan aanwezig vinden, terwijl Hugo zelf gedurende de werkdagen 's middags na 5 uur regelmatig spelers uitnodigt om met hem te komen trainen, hetgeen vanzelfsprekend op hoge prijs wordt gesteld. Dat onze jeugdspelers met name Hernandez, en de gebroeders Trappenberg het reeds zo ver gebracht hebben, danken zij eveneens aan Bakhuis, die te allen tijde zijn baan voor deze jeugdspelers ter beschikking heeft gesteld. Langzamerhand verschenen er zoveel spelers op de Bakhuisbaan, dat men het plan opperde om onder elkaar een knock-out tournooi te organiseren. Het doel dat men beoogde was niet louter en alleen tennis, maar men wilde door middel van een gezellig dag ook de onderlinge vriendschapsbanden wat nauwer aanhalen.

Zondag jl. dan werd dit knock-out toernooi gespeeld en men kan het in alle onzichten als zeer gesiaagd beschouwen.

Men nad besloten om wedstrijden van één set te spelen en alleen de finale uit BEST OF THREE te laten bestaan.

Reeds om 7 uur in de morgen opende men het toernooi, waaraan door 21 spelers werd deelgenomen. Jammer was het, dat er op het laatste ogenblik 3 spelers verhinderd bleken te zijn, maar dit veranderde aan het reeds bestaande wedstrijdschema toch niets.

In de eerste ronde deed zich al direct een verrassing voor, n.l. dat Robert Trappenberg door good old Jessurun werd uitgeschakeld met 6-3. Hernandez won van de Pool met 6-4 en Kion plaatste zich in de volgende ronde door de Graaf, die buitengewoon goed partij gaf, met 6-3 te kloppen. Tenslotte won Barendregt met 6-2 van Slijger en Rooi en Rudy Plaate kwamen door te winnen bij default in de volgende ronde.

Voor de tweede ronde waren nog 16 spelers over en hiervan werden Bennett en Flores, die men toch zeker bij de laatste 8 spelers had gedacht, uitgeschakeld. Bennett werd door een goed op dreef zijnde Kion met 6-4 verslagen en Flores moet andermaals zijn meerdere erkennen in de jeugdige Hernandez, die met 7-5 aan het langste eind trok.

Pimentel kwam in de volgende ronde door met 6-3 van Richard Trappenberg te winnen en Pereira versloeg Jessurun met 6-4, terwijl Haseth met 6-1 over Rooi zegevierde, hetgeen Bakhuis eveneens deed over Barendregt.

De derde ronde tenslotte, bestaande uit 8 spelers, bracht geen verrassing. Pimentel zegevierde met 6-1 over Pereira, Hernandez met 6-4 over Kion, Bakhuis met 7-5 over Haseth en Plaate met 6-1 over Alberto.

De semi-finale werd gevormd door Pimentel tegen Hernandez en Bakhuis tegen Plaate, 2 ontmoetingen dus van de vader tegen de zoon.

Rudy Plaate toonde zich deze middag veruit superieur over zijn vader en won gemakkelijk met 6-1. De wedstrijd tussen Pimentel en Hernandez was buitengewoon spannend en slechts met de grootste inspanning won Pimentel met 8-6.

De finale tenslotte, tussen Pimentel en Plaate was van buitengewoon goed gehalte en ofschoon Pimentel reeds enkele zware sets achter de rug had gaf hij Rudy Plaate toch prima partij. In een van beide zijden goed gespeelde wedstrijd, waarbij de toeschouwers vaak genoten van prima spel, won Rudy Plaate in 3 sets met de cijfers 6-2: 5-7: 6-2.

Na afloop bracht Jessurun dank aan Bakhuis voor zijn gastvrijheid, complimenteerde Rudy Plaate met zijn overwinning en zwaaide een woord van lof toe aan Slijger en Rooi, die de gehele dag in touw waren geweest om de spelers van drinks en mondvoorraad te voorzien.

Hiermede behoorde een zeer geslaagde tournooi, dat spoedig herhaling verdient, weer tot het verleden.

Australië wint testmatches

Australië heeft de serie van vijf testmatches tegen India gewonnen doordat de laatste wedstrijd eindigde in een draw met de volgende cijfers: India 194 en 339 Australië 331 en 121 voor 2. De Australiërs wonnen totaal twee van de vijf wedstrijden; India won er één en de overige twee eindigden in een draw.

Tafeltennis-wedstrijden

Ten bate van getroffenen watersnoodramp

Aanstaande vrijdag worden — zoals reeds bekend gemaakt — tafeltenniswedstrijden gehouden, waarvan de opbrengst ten goede komt aan de getroffenen van de jongste watersnoodramp in Nederland. Dit zeer sympathiek aandoende initiatief werd genomen door de tafeltennisvereniging Entre Nous Juvenils.

De entreekaarten zijn te verkrijgen tegen de uiterst lage prijs van een gulden. Door een kaart te kopen steunt u dit mooie initiatief.

De opbrengst van de wedstrijden komt geheel ten goede aan de slachtoffers in Nederland. De vereniging E.N.J. heeft voor het controleren en beheren der gelden een commissie in het leven geroepen, die bestaat uit de volgende personen: frater Aurelio, de heer F. J. Petri (onderwijzer) en de heer M. H. Römer (employee bij de Shell Curaçao N.V.).

Kaarten zijn verkrijgbaar bij: Boekhandel Van Dorp, La Bonanza, De Jongh's Sporthuis, Barberia Jopie, Music and Sports Store, Boekhandel Salas en Dick's Sporting Goods.

De wedstrijd zelve zal een aparte attractie zijn. Voor de Europees-Nederlandse selectie komen uit: H. Korff de Gidts, oud-kampioen van Curaçao; H. Walters, nummer vier bij de revanchewedstrijden op de Curaçaose kampioenschappen van 1959 en A. Meyer, clubkampioen van 1959 en A. Meyer, clubkampioen van C.P.N. Voor E.N.J. zullen de bekende spelers: Davelaar, Arvelo en Coffi aantreden.

Uitslagen Engelse bekercompetitie

De uitslagen van de zaterdag voor vierde ronde van de Engelse bekercompetitie gespeelde wedstrijden luiden: Blackburn Rovers — Blackpool 1-1, Bradford City — Bournemouth 3-1, Bristol Rovers — Preston North End 3-3, Chelsea — Aston Villa 1-2, Crewe Alexandra — Tottenham Hotspur 2-2, Hudderfield Town — Luton Town 0-1, Leicester City — Fulham 2-1, Liverpool — Manchester United 1-3. Rotherham — United — Brighton and Hove Albion 1-1, Scunthorpe United — Port Vale 0-1, Sheffield United — Nottingham Forest 3-0, Sheffield Wednesday — Petersborough 2-0, Southampton — Watford 2-2, Swansea — Burnley 0-0, West Bromwich Albion — Bolton Wanderers 2-0, Wolverhampton Wanderers — Charlton 2-1.

Het Arubaanse voetbalelftal, dat het afgelopen weekeinde twee wedstrijden op Curaçao speelde. Zoals bekend zal Aruba de Nederlandse Antillen vertegenwoordigen op de Centraal-Amerikaanse voetbalkampioenschappen, die deze maand te Cuba worden gehouden.

5 y 6 uitslagen

De 5 y 6 races van gistermiddag leverden 217 cuadros met zes en 4.971 cuadros met de vijf winnende paarden op. De cuadros met zes paarden zijn 3.126,85 bolivars waard. De cuadros met vijf paarden krijgen het bedrag van 90,95 bolivars uitgekeerd.

De winnende paarden zijn:

1. **JUNGLE MAN**
2. **PREDICARA**
3. **CHIMBOL**
4. **GRAND CAYON (llave 10)**
5. **LAVANDERO**
6. **FURIOSA (llave 8)**

Ploeg van Pellenaars krijgt gestalte

Kees Pellenaars heeft voor tweederde zijn ploeg, die onder de vlag zal rijden van een extra-sportieve combinatie voor het jaar 1960 gereed. De volgende acht renners zijn reeds gecontracteerd: Daan de Groot, Piet van Est, Ab van Egmond, Theo Sijthoff, G. Pos, Arie Molenijzer, Leo van der Pluim en Tony Bergmans. Verder heeft Pellenaars met twee renners een voorlopig contract afgesloten, alvorens hen definitief te contracteren, daar hij eerst ten volle de zekerheid wil hebben, dat zij niet elders verplichtingen hebben. Bovendien is Pellenaars met twee renners nog in onderhandeling om tot een ploeg van totaal twaalf man te komen.

Begin maart trekt Pellenaars vergezeld door Leen Jansen als verzorger, naar de Italiaanse Rivièra voor een training, die zal duren tot 19 maart, de dag waarop de klassieker Milaan-San Remo wordt gehouden. Of daarin leden van Pellenaars' ploeg zullen starten, is nog niet bekend. Dit zal afhangen van de vorm, waarin de renners verkeren en van de besprekingen, die Pellenaars in Italië zal voeren.

DE EILANDER

ROMAN VAN DE LOKKENDE ZEE

door

KLAAS TOXOPEUS

20

Opnieuw begon hij te schreeuwen. Zonder ophouden gilde hij zijn angst uit, zonder zelfs nog op een antwoord uit die ondoordringbare nevel om hem heen te wachten. Hij nam een ijzeren staaf die op het dek lag en begon tegen de buitenwand van de onderbrug te beuken, zodat het oorverdovend door het gehele schip weergalmde. Dit geluid moest honderden meters ver hoorbaar zijn, ondanks die vreselijke mist. Toen hij even ophield en luisterde wist hij al, dat hij vergeefse moeite deed. Met verpletterende kracht drong de wetenschap tot hem door dat hij verlaten was. Alleen... op een wrak waarvan hij niet wist of het met vloed niet overspoeld zou worden door de zee... een wrak dat verder kon breken, zoals het voorschip, terwijl niemand op de hele wereld wist dat hij hier zat. Behalve Simon, die nu misschien in die mist rondvoer, zoekend naar het schip. Of... zou Simon hem met opzet hier hebben achtergelaten? Snel overwoog de jongen de motieven die de oude jutter daarvoor zou kunnen hebben. Hij verwierp ze weer even snel als onlogisch en onmogelijk. Maar toch was de „Cobri" weg. En je moest het toch voor uitgesloten houden, dat een ervaren zeeman als Simon eenvoudig met het scheepje was afgedreven!

Hedwig was op de koffer gaan zitten. De lamp had hij gedoofd. De mist stond nu als een scherm om hem heen. Flauw onderscheidde hij de verschansing en de jakobsladder. In de immense stilte meende hij het wrak te horen steunen en zuchten als een mens die stervende is.

Hij kon maar niet geloven, dat dit nu allemaal werkelijk met hem gebeurde. De hele dag was al zo vreemd, zo vol onverwachte gebeurtenissen geweest. Hij probeerde na te gaan wat er zoal was voorgevallen sinds het vertrek van de steiger. Zonder het zelf te merken sprak hij hardop, alsof hij het tegen een ander had: „Simon heeft me alles verteld.... zijn hele leven uit de doeken gedaan...... over de „Cobri" heeft-ie verteld en over die meisjes in Rio.... Als je maar steeds betaalde......o nee, dat hielp niets ze plukten je toch...... en toen kwamen we bij die ouwe stuurhut. tjonge wat stuurde Simon daar op af!...... en ik wilde de ansichtkaarten bekijken...... maar dat mocht niet...... eigenlijk was het stelen...... of toch ook weer niet...... het leek er alleen maar veel op...... de zee neemt zoveel, logisch dat je wat terugpikt...... en toen klom ik langs de „Lux" omhoog...... vorige week klommen ze naar beneden en nu ging ik omhoog...... Gek hè? gaande en komende man..... dat was een mooi kompas dat Simon had en die radio...... óók niet gek!"

Als vanzelf belandden zijn gedachten weer bij het uitgangspunt..... Simon de Rijke. Hij begreep dat het zinloos was. te blijven schreeuwen. Hij probeerde zich dat in te prenten, steeds maar weer opnieuw. Doch onverbiddelijk kwam hij telkens weer tot het inzicht dat hij hier alléén was, met de zee als enige getuige.

Wat was dát? Hoorde hij geluid in het schip? Hij spitste de oren. Nee...... het herhaalde zich niet... Misschien was er iets omgevallen...... een ketel in het kombuis of iets dergelijks...... Hij dacht aan de donkere gangen daar beneden en achter hem. Stel je voor, dat nu opeens iemand uit zo'n spelonk te voorschijn zou komen!

Hij probeerde om zijn eigen ongegronde vrees te lachen, doch de gedachte aan die duizenden duistere hoeken waarvan dit schip vol was liet hem niet meer los. Hij ontstak de lamp, hopend dat het zien van licht hem gerust zou stellen. De scherpe lichtbundel, die zich als een stralende vinger door de mist boorde maakte hem daarentegen nog angstiger. Hij stond op en deed enkele stappen in de richting van de verschansing. Bijna struikelde hij over de koffer. Een kreet van schrik ontsnapte zijn lippen. Toen laaide de angst in hem omhoog. Hij begon snel en zacht verwensingen te uiten, zonder het zelf te merken en daarna ving hij aan te schreeuwen, te gillen...... als iemand in doodsnood. Hij schopte tegen de metalen wanden van de onderbrug, rukte aan de leuning van de brugtrap en in een opwelling van blinde haat jegens het schip, begon hij alles wat hij maar op het dek kon vinden overboord te gooien. „Dáár!" kermde hij, „dáár"! Het geluid van het telkens opspattende water, maakte hem nog razender. Hij nam de leren koffer, tilde die met beide de handen boven het hoofd en smeet haar met inspanning van al zijn krachten omlaag. Een plons en wat gekabbel was alles wat hij hoorde. Bijna krankzinnig van angst en een onbestemde haat jegens dat zwijgende wrak koesterend, liep hij stampvoetend over het dek. Het geluid van zijn voetstappen klonk hol, alsof hij op een zolder liep. Hij schrok daar nog heviger van dan van al het andere op dit spookwrak. Luidkeels riep hij: „Barsten jullie allemaal, jullie vuile rot......"

Verder kwam hij niet. Hij wist niet op wie of wat hij zijn afschuw moest richten. Hij vond een losgebroken onderdeel van een stoomwinch. Hij hief het zware voorwerp op en smeet het neer op het dek, zodat dit trilde onder zijn voeten. Opnieuw nam hij het op. Het gleed hem uit de handen. Hij uitte een kreet van pijn toen het met een daverende slag op zijn voeten terecht kwam. De felle pijn deed hem ineenkrimpen. Hij danste als een bezetene in het rond, beurtelings de ene en de andere voet in de handen klemmend.

Toen viel hij uitgeput neer, verdoofd van angst. Het leek alsof zijn voeten in kokend water lagen, zo gloeiden zij. De mist scheen hem te worgen. Toen begon hij vertwijfeld te snikken en hij gilde op de toppen van zijn longen: „Moeder!"

HOOFDSTUK VI

Ruurd Bol was amechtig steunend de eindeloze wenteltrap opgeklommen, die naar zijn kamertje, vlak onder de lichtbron van de vuurtoren, voerde. „M'n ooievaarsnest", noemde de zestigjarige ex-bootsman het vertrekje waar hij, samen met Jaap Visser, zijn wacht moest betrekken tot vier uur in de ochtend.

(Wordt vervolgd)